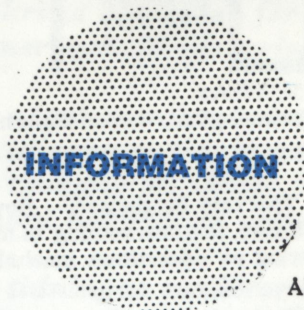

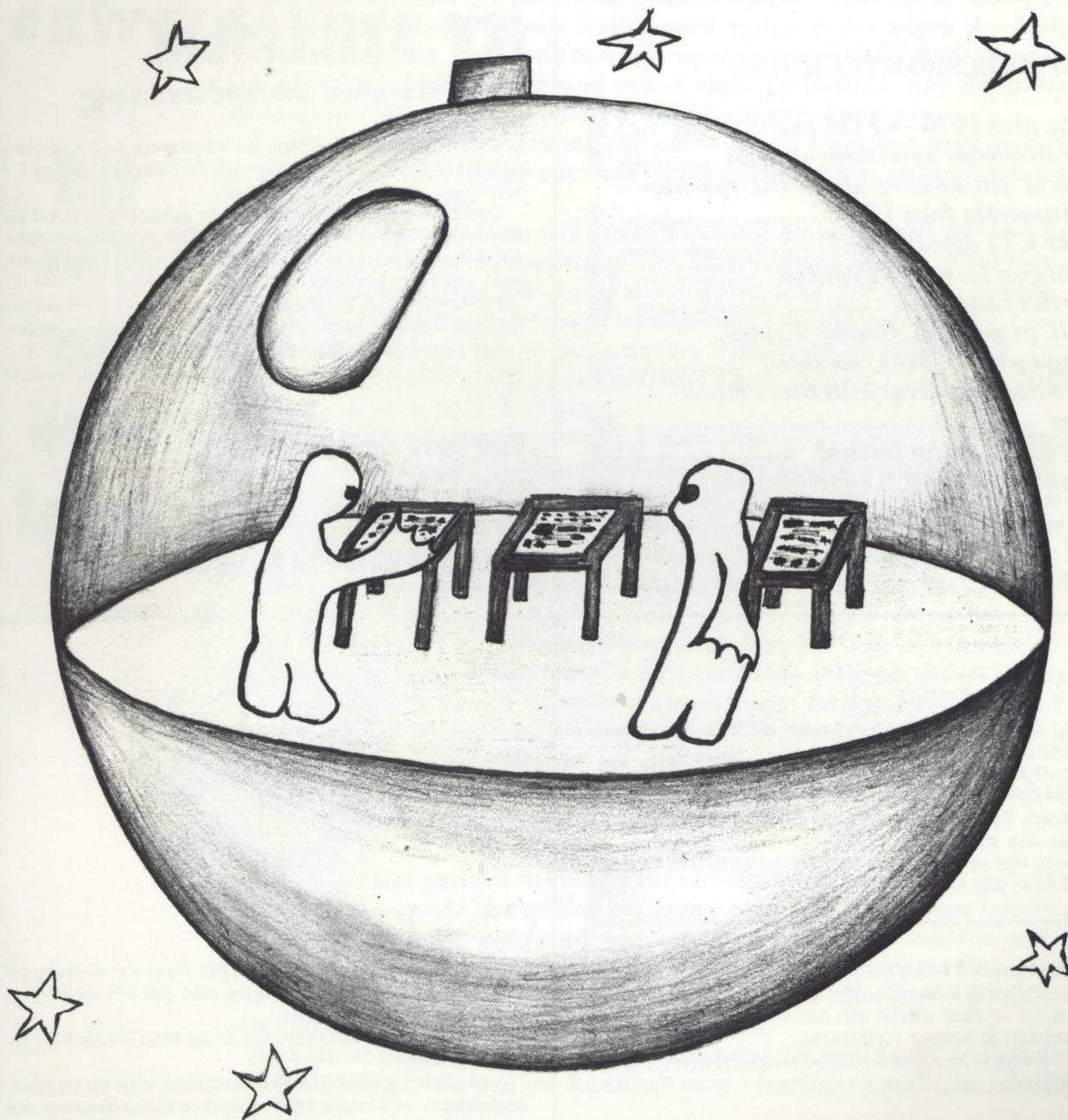
Tidskrift för
aktuella UFO-
händelser och
ökad kunskap
om UFO-feno-
menen.
Organ för
Riksorganisa-
tionen UFO-
Sverige.
Utkommer med
6 nr/år.

UFO

Flying Objects
Unidentified

Nr 1
1977
ARGANG 9

Egendomliga, storväxta varelser i en genomskinlig sfär visade sig på Kanarieöarna den 22 juni 1976. Vackert men skrämmande, säger vittnen. Se sidan 23!

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen — Bevakning av utländska publikationer, textbearbetning m.m.

Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.

Tel. 013/11 24 66

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sickenga, Olle Öhman, Jan-Ove Sundberg, Thomas Ö Orr, Carl-Anton Mattsson.

Lay-out

Olow Petersson

Ansvarig utgivare

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30

UFO-information

Trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE Box 16, 596 01 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 50 kronor helår

INNEHALLSFÖRTECKNING

Arets ploj 1976 — FOA avslöjar sig	4
Astralresenär syns som eldklot	6
19-årig finländare slogs till marken av ljusstråle från UFO	7
Talar ETI datorspråk?	8
I morgon lever vi i rymden	12
Har det hänt nå't?	14
Skall president Jimmy Carter släppa på UFO-sekretessen?	20
UFO-Sverige drog fullt hus i Stockholm	22
Är Thörns foton falska?	23
Ljusblå sfär över Kanarieöarna	23

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift — redigering, planering, tryckning m.m. — sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

NY STILLFILM

för information och undervisning

Centralgruppens stillfilm har reviderats under januari och föreligger nu i en tredje och förbättrad upplaga i 9 identiska s.k. informationspaket.

Den består av 77 diabilder och är synnerligen enkel att handskas med och kan visas med valfri diabilprojektör. Ljudet är inspelat i stereo och finns på såväl C60-kassett, som spole för rullbandspelare.

Filmen utgör en lättillgänglig information i UFO-frågan och kan rekommenderas åt t.ex. föreningar och skolor.

Det är enkelt att hyra stillfilmen. Kostnaden är 25 kronor + porto. För vidare information tag i god tid kontakt med:

KÖPINGS UFO-FÖRENING

Box 151

73101 KÖPING

Telefon 0221/310 25 (kontorstid)

Ovanstående jackmärke har tagits fram av centralgruppen. Det är tillverkat i acetatsiden med gult och blått tryck. Diametern är 80 millimeter.

Genom att det är självhäftande är det även lämpligt för annat än kläder.

Jackmärket med UFO-Sveriges emblem säljs till ett självkostnadspris av 6 kronor styck. 5 stycken kostar 28 kronor och 10 stycken kostar 53 kronor.

Det kan beställas genom att beloppet för önskat antal inbetalas till postgirokonton 74 51 90—9 Köpings UFO-förening.

En femman extra = Ett sätt att över- leva!

Vad finns egentligen att säga om ett nytt år så här i början av det? Inte mycket eftersom det ju ännu är ett oskrivet blad. Man får inskränka sig till önskningar, förhoppningar, planer och förutsägelser — de sistnämnda naturligtvis alltid ovissa!

Jag vill dock gärna återkomma till något, som berördes i UFO-Information nr 6 förra året, nämligen tryckningen av tidningen. För att göra denna så rationell som möjligt är vi tvungna att skaffa fler maskiner. För att hålla sättningskostnaderna nere behöver vi också en fotosättningsmaskin.

Det har visat sig, att sättningen av tidningen tenderar att kostnads- mässigt öka kraftigt. Det torde därför vara betydelsefullt, att vi själva kan utföra detta arbete — låt vara att vi därigenom kanske inte kan nedbringa kostnaderna men ändå hålla dem på samma nivå.

En fotosättningsmaskin kan f n anskaffas för omkring 50 000 kr, och den bör då kunna betala sig på fem år.

Detta är emellertid inte den enda maskin vi behöver komplettera med, men förhoppningsvis håller våra gamla ännu några år. Man kan väl också hoppas, att prenumerationsunderlaget skall fortsätta att öka och att möjligheterna därmed också skall förbättras, när det gäller att förnya maskinparken med bl a snabbare tryckpressar.

I det här sammanhanget vill jag passa på att framföra mitt tack till alla våra läsare, som bistår oss med extra gåvor i form av stödprenumerationer eller bidrag.

Dessa extrapengar går till nyanskaffning av maskiner för tryckeriet. Genom att vi har egna maskiner kan utgivningen säkras, eftersom vi då också blir okänsliga för kostnadsstegringarna för utfört arbete.

A andra sidan finns det en pridfaktor som vi inte kan påverka — nämligen kostnadsstegringen på papper. Till denna kategori får vi även räkna de stegrade portokostnaderna. Något kan pappersomkostnaden minskas genom större inköp.

Jag har kanske lite omständigt velat redogöra för kostnadsläget för att ge våra läsare en bakgrund till det höjda prenumerationspriset. Höjningen är i själva verket mycket låg: var och en kan själv göra en nöjaktig kalkyl genom att beräkna kostnaderna för anskaffat material, för tryckning och distribution. Om dessa faktorer skulle värderas efter gängse priser, skulle tidningen i själva verket kosta mellan 20 och 30 kr per nummer!

En femma mer i prenumerationspris betyder när allt kommer omkring kanske inte så mycket för den enskilde läsaren. Jo — så mycket betyder den förstås, att prenumeranten även under 1977 kan få UFO-Information. För oss som gör tidningen och ger ut den är å andra sidan denna femma vår möjlighet att överleva som tidskrift!

Tack ännu en gång, Ni alla som helhjärtat stöder oss! Alla vänliga och trevliga brev vi fått under året utgör också en uppmuntran till fortsatt arbete.

Det blev visst ganska mycket prat om ekonomi den här gången också — men inte ens när det gäller ett ämne som UFO kan man bortse från den saken! Och jag vet ju att vår läsekrets består av medlemmar, som man med förtroende kan låta ta del av sådana bekymmer. Den enskilde läsaren har ju verkligen i gärning visat, att han eller hon vill vara med och bära kostnadsansvaret för tidskriften.

Kan du som läser det här hjälpa till med att sprida UI bland vänner och bekanta ger du oss ett handtag som ytterligare stabiliserar tillväxten.

Sist men inte sämst: en uppriktigt menad tillönskan om ett Gott Nytt År till alla våra läsare!

Årets ploj 1976

— FOA avslöjar sig genom dundertabbe!

Av Thorvald Berthelsen

Tre grabbar i Kalix rapporterade under måndagskvällen den 15 november 1976 till Norrbottens-Kurirens lokalredaktion, att de hade sett ett starkt ljussken bara 200 meter från det hus de satt i. De kunde inte urskilja några konturer — ljusskenet var för kraftigt. Efter en kort stund var ljusskenet försvunnet.

— Vi sprang dit och hittade platsen direkt. Det luktade starkt av någonting bränt, berättade en av dem och fortsatte:

— På en stor fläck hade rimfrost smält. Någonting hade tryckt ned gräset. Ett större avtryck och åtta mindre runt om.

NK ryckte ut, fotograferade landningsavtrycket och nyheten gick i press under natten. Inom två dagar var den ute i en mängd tidningar.

UFO-Sveriges rapportcentral var genast på hugget och intervjuade grabbarna per telefon. Svåra intervjuer, långa pauser och ansträngda svar. . . Det hela verkade lite sjukt.

Vad göra? Vår distriktschef satt i Kiruna 33 mil därifrån och vår fältforskar i Luleå låg i militärtjänst. Vi lyckades per telefon få iväg en vanlig Kalixbo till avtrycket. Denne rapporterade att folk i massor vallfärdade till landningsplatsen, men att diskussionerna gick höga, för och emot.

Vi talade med överstelöjtnant Allan Olsson på FO-staben i Kalix och han hade själv undersökt avtrycket — det luktade vanolen, det var ett skämt och saknade militärt intresse.

Skulle vi nöja oss med detta uttalande? Vi bestämde oss för att ligga lågt ett tag och inte kommentera fallet.

Onsdagen den 17 intervjuades Sture Wickerts i GT och vi citerar:

Med största sannolikhet rör det sig om ett meteoritnedslag, säger laborator Sture Wickerts, som är Försvarets forskningsanstalts — FOA:s — och därmed landets officiella expert på föremål från rymden.

— Uppenbarligen har meteoriten först splittrats i atmosfären över norra Skandinavien och sedan har en del slagit ned i Kalix och en i Uleåborg.

— Vanligtvis är meteoritdelarna heta och de kan även glöda så att de sänder ut ett sken. Vid nedslaget har delarna splittrats igen och förbränts.

FOA:s "UFO-expert" Sture Wickerts avslöjade sig genom att för snabbt komma med en "naturlig" förklaring.

— Föremålet i Finland kan ha splittrats i mycket små delar vid kontakten med den frusna marken. Och den finske ynglingen (se fristående artikel i detta nummer av UFO-Information) skulle i så fall ha skadats av meteoritgrus som flugit iväg.

— Fyndet i Kalix är ett typiskt meteoritnedslag. Den stora cirkeln är själva landningsplatsen. Gräset har svetts, där det heta föremålet hamnade. De åtta mindre cirkelarna vittnar om att meteoriten krossats i nedslagsögonblicket och delarna har yrt omkring.

Torsdagen den 18 var Sture Wickerts ute i en mängd tidningar med följande TT-meddelande:

"De ljusfenomen som i början av veckan förbryllade många människor i Norrbotten kan ha varit en meteorit. Det säger laborator Sture Wickerts vid Försvarets forskningsanstalt (FOA), Stockholm, som undersöker himlafenomen av denna typ.

— Jag tror att det är en decimeterstor klump som slagit ner och bränt av det frusna gräset. Märkena runt den stora cirkeln kan vara stänk från meteoriten. Om man inte hittat några rester av meteoriten kan det förklaras av att meteoriterna ibland består av glödande gas, säger laborator Wickerts, som nu avvaktar prov från nedslagsplatsen."

Samma dag, den 18 november, erkände grabbarna att landningsavtrycket var en ploj.

Meningen var att Peter Näckdal och Björn Axelsson skulle skoja med sin UFO-intresserade kamrat Benny Selberg. Pojkarna kunde aldrig ana att deras skämt skulle få sådana proportioner. När Bo G. Erikson i TV-2:s Vetenskapens Värld ringde och ville intervjua grabbarna svek modet. De ringde NK och erkände allt.

Gunvor Pekka på Norrbottens-Kurirens lokalredaktion i Kalix berättar, att pojkarna gjorde landningsavtrycket genom att bränna upp en blomkorg fylld med spånor, dränkta med vanolen. De åtta märkena efter "landningsställen" ordnades genom att

19-årig finländare slogs till marken av ljusstråle från UFO

Samtidigt undersöker FOA en ny krater tolv mil sydväst om Boda

trampa ned gräset, en skvärt T-sprit och en tändsticka. Sedan berättade Peter och Björn för Benny att de sett ett konstigt föremål starta från platsen.

Det började med att Benny, som alltså trodde på historien, ringde till NK på måndagskvällen, och på tisdagen fanns pojkar-
nas "upplevelse" i tidningen.

Den dagen gick telefonen varm på Kuriren, berättar fru Pekka. Tidningar från landets alla hörn ville höra hur det hela hade gått till. Samtliga rikstidningar var på hugget. TT:s Luleåredaktion hade kablat ut nyheten över hela landet och sedan gick den vidare över hela världen. NK:s fotoavdelning i Luleå sålde bilder på landningsavtrycket till ett 20-tal tidningar à 100 kronor per styck redan första dagen.

Under tiden satt Peter och Björn hemma och blev alltmer bekymrade över vad de ställt till med. Det här var väl årets bluff och kanske lärde den oss alla lite grann, slutar Gunvor Pekka.

Bortförklaringar till varje pris

Och visst har Gunvor Pekka rätt. Av detta lär vi nämligen att Sture Wickerts på FOA har till uppgift att lugna press och allmänhet — att till varje pris komma med bortförklaringar.

Man måste ha förståelse för myndigheternas agerande i UFO-frågan. Det måste vara pinsamt för varje lands försvar, att tvingas medge, att det sker överflygningar av maskiner, som man inte kan tvinga ner och vars ursprung man inte känner.

Man arbetar med den inställningen, att det är ansvarslost att oro allmänheten. Oförklarliga fenomen skall dementeras på alla tänkbara sätt — det gäller att hålla debatten och allmänhetens intresse på en låg nivå.

Kommer sedan dementierna och bortförklaringarna från en officiell instans får de givetvis en enorm genomslagskraft.

Sture Wickerts får förlåta mig, men jag kan inte låta bli att avslöja den dundertabbe som gjorts och som på ett åskådligt och klart sätt belyser hans verksamhet. Avsikten är inte att smuts-kasta Sture Wickerts — det är hans jobb att agera på detta sätt. Det är vi skattebetalare som avlönar honom. Om sedan en del av oss skälls för UFO-fantaster gör ju inte saken bättre. Denna artikel har tillkommit enbart av den orsaken att den stimulerar debatten.

Hade det nu inte varit ett skämt så skulle många gått på den här historien om meteoriten. Folk har inget sinne för detaljer och skulle knappast reflektera över att händelsen i Uleåborg inträffade fredagen den 12 och "avtrycket" i Kalix uppstod måndagen den 15 november. Dementin hade kommit från en officiell instans — det var en meteorit — punkt och slut!

Vad vi sedan har att komma med, efter i många fall tidskrävande undersökningar och utredningar, det når bara ett fåtal genom vår medlemstidning UFO-Information. Det är inte många bland allmänheten som känner till, att vi lyckas klara upp mer än 70 procent av inkomna rapporter, såsom varande misstolkningar av kända fenomen.

Det kan därför här vara på sin plats att "puffa" lite för stödfonden. Flera och regelbundna penninggävor till Riksorganisationen UFO-Sveriges Stödfond postgirokonton 23 90 52-4 skulle kanske möjliggöra, att vi kunde skicka ut vår medlemstidning UFO-Information till större dagstidningars redaktioner och på det sättet göra oss hörda.

Gropen i Mälillaskogen

I förra numret berättade vi om den mystiska kratern utanför Boda i Småland. Man försökte genom landsantikvarieämbetet fridlysa hålet och på detta sätt förhindra vidare snokande av intresserade.

UFO-Sveriges folk konstaterade redan första dagen att det var ett omöjligt företag, att med våra ekonomiska resurser genomföra en undersökning. Vi skulle behövt minst tiotusen kronor för inhyrning av hjälp vid denna första undersökning. Trots detta gjordes ett nytt försök en vecka senare. Sedan dess har vi inte rotat i hålet. Och framförallt inte pratat om UFO-fenomen i samband med detta.

Däremot har FOA satt in enorma resurser. Ingenjörstrupper från Eksjö har fällt träd och byggt vägar för att få fram tunga maskiner till kratern. Hultsfreds brandkår och slamsugningsfirmor har hela tiden jobbat med länsuppmärksamhet. Allt detta har dragit stora kostnader.

FOA har i pressen uttryckt att den är angelägen att finna lösningen. Citat: "Det gäller nämligen att bevisa för UFO-grupperna, att det inte rör sig om något flygande tefat".

UFO-Sverige har alltså aldrig talat om UFO-fenomen i samband med fallet. Internt, men inte i pressen, har vi diskuterat, varför FOA lägger ned ett sådant enormt arbete och inte skyr några kostnader för en "meteoritkrater". Vi har diskuterat, om det kunde röra sig om en spionsatellit, vilket f.ö. allmänheten på platsen debatterar, eller en RPV, dvs en obemannad fjärrstyrd militär spaningsfarkost av helt jordiskt ursprung. Dessa kan för övrigt förintä sig själva genom sprängning, om de går förlorade, eller tappas bort. Kanske FOA gått på en sådan nit?

Fredagen den 12 november sattes det definitivt stopp för vidare undersökningar. FOA såg till att hålet noga fylldes igen med jord och sten för att aldrig öppnas igen!

Enligt FOA har man inte sett någon tillstymmelse till någon meteorit. Endast stenar, lera och vatten har tagits med för analyser. Detta är resultatet av tre veckors intensivt arbete. Vad FOA hade hoppats på att finna i hålet får vi väl aldrig veta.

FOA undersöker nytt hål

Samtidigt undersöker FOA en ny krater som upptäcktes i början av november utanför Högsby, 25 kilometer sydväst om Boda-kratern.

Det var Thure Karlsson och hans söner, vilka var ute på rådjursjakt på Virstads egendom, som upptäckte den. Vad som förbryllade dem var en vit fradga som liksom jäste runtomkring. Det såg ut som om något helt nyligen skulle ha slagit ned i den sanken marken. Jord och gytta låg uppkastad kring kanterna, men den vita fradgan försvann efter ett tag.

Hålet är två meter djupt, vattenfyllt och ett stort hårt föremål ligger på botten, som verkar bestå av sand. Hur det kan ligga en jättesten mitt ute på myren i ett vattenhål, som aldrig tidigare funnits — det överlåter vi åt FOA att klara ut.

Självva vågar vi oss inte dit inför risken att det blir en massa snack om "flygande tefat". Vi måste ju tänka på UFO-Sveriges anseende och förhindra ogrundad ryktesspridning.

Därför en uppmaning till alla: Läs alla artiklar i dags- och veckopress kritiskt. Mycket kan vara vinklingar och missuppfattningar, där vi är helt oskyldiga.

Vad vi vill ha sagt och föra fram på ett riktigt sätt — det sker endast genom vår medlemstidning UFO-Information. Läs den och sprid den!

Astralresenär syns som eldklot genom dundertabbe!

Av Thorvald Berthelsen

FOA:s "UFO-expert" Sture Wickersjö avslöjar sig genom att för snabbt komma med en "naturlig" förklaring.

En forskare säger, att försök med en psykologistuderande, Stuart "Blue" Harary, kan vara det genombrott, som mänskligheten har väntat på sedan skapelsen.

Blue har förbluffat vetenskapsmännen därför, att han visuellt iakttagbart kan lämna sin kropp och sväva ovanför den, medan han tittar ner på sig själv.

Ändå är det nog hans påstående, att han kan passera genom solida väggar och se bakom stängda dörrar, som har gjort störst intryck på de forskare som provar hans förmåga under strängt laboratoriemässig kontroll.

Några av dem tror, att han kan bli världens första autentiske "tankeresenär". I århundraden har folk upplevt den märkliga känslan av att de svävar över sina egna kroppar. Den blyge och lockhåriga Blue, som är 22 år gammal, är den förste, som skall demonstrera det på kommando.

Forskaren Gerry Solfvin har testat Blue vid Durham, North Carolina Psychological Foundation, och säger, att han är precis lika egendomlig som Uri Geller. De förnimmelser som Blue beskriver liknar mycket de beskrivningar, som vi har fått från människor, som har varit döda en kort tid men blivit återkallade till livet igen. Solfvin menar att utomkroppsliga upplevelser kan hjälpa oss att få reda på vad döden är och om något av den kroppsliga personligheten kan överleva den.

Blue berättar, att hans utomkroppsliga upplevelser började när han var barn. Han slöt sina ögon och sjönk ned i ett meditationsliknande tillstånd för att framkalla det.

— Jag känner det som om jag förenades med min omgivning, sedan skiljs mitt sinne gradvis från kroppen, förklarar han.

— Jag svävar upp mot taket. Till slut kan jag titta nedåt och se mig själv. Mitt sinne vandrar runt och jag kan se vad som händer, var som helst, där jag önskar.

Det mest sällsamma fenomenet var, då Blue visade sig som ett eldklot, då han besökte några kamrater. Han vaknade halv fem en morgon, svävade iväg över hustaken och kom in i en kamrats våning. Blue passerade genom väggen in till hans rum. På morgonen ringde hans vän och berättade om ett eldklot som han sett i sin våning klockan 04.35 — den exakta tidpunkten för astralbesöket.

Blue, som för dagbok för att få jämförelsematerial, säger, att han "svävade" över för att hälsa på en annan kamrat. Han såg honom vakna då han kom. På morgonen kom vännen och berättade, hur han hade vaknat och upptäckt ett rödlysande ljusklot i sovrummet.

Blue berättar, att han for över till en annan bekants, George, våning, och försiktigt drog honom ut ur hans kropp. Tillsammans lämnade de bostaden, och det var som om han passerade genom en sorts barriär. De svävade tillbaka genom denna barriär och återkom till lägenheten. Nästa dag kunde George komma ihåg nattens händelser.

— Jag gav honom ingen ledtråd, men gradvis mindes han allt, berättar Blue. Varje detalj överensstämde med min upplevelse.

Dessa manifestationer har förbluffat forskarna under kontrollerade laboratorieexperiment. Iakttagare i ett låst rum berättar, att de såg ljusstrimlor i samma ögonblick som Blue — utan att de visste om det — lämnade sin kropp flera kilometer därifrån.

Tre gånger i veckan deltar Blue i vetenskapliga experiment. Han kopplas med ledningar till sju elektroniska apparater, som mäter olika skeenden i kroppen. Forskarna har frågat Blue, om han kunde redogöra för vad som försiggick i en annan byggnad, som han inte kände till. Han har mycket större framgångar än man kunde förvänta sig, även om det bara var tillfälligt.

Detta försök gjorde särskilt intryck på vetenskapsmännen: Blue beordrades att besöka två katter.

— Då jag kom in i rummet kunde jag bara se en av katterna. När jag återvänt berättade jag det. En koll visade, att kontrollanten på den andra platsen, endast hade placerat en katt i rummet — utan att informera någon om det.

Källa: Psychic News 24 jan 1976/UFO-Aspekt 3/1976

Oversättning: Thorvald Berthelsen

En ny tidskrift för parapsykologi:

SPEKTRA

Inom kort utkommer första numret av Spektra — en tidskrift där artiklar som spänner över hela det paranormala fältet skall speglas. Spektra vill vara ett mångfacetterat forum för parapsykologi, psykologi och livsfrågor men i den kommer också UFO-problemet att diskuteras fastän här med andra utgångspunkter än de traditionella.

Följ med från första numret av Spektra! Det blir spännande läsning, som vill väcka till medvetande och insikt om forskning på ännu så gott som okänt område och om människans slumrande förmågor.

Läs Spektra! Tidskriften utkommer fyra gånger per år och kostar 50 kr. Du prenumererar enklast genom att sätta in beloppet på pg 20 06 75—7 Tidskriften Spektra, men du kan också ringa eller skriva till

C. A. Jonzon

Box 106 596 01 Skänninge

Tfn 0142-440 30

19-årig finländare slogs till marken av ljusstråle från UFO

Sju grabbar hade en skräckfylld upplevelse i utkanten av Uleåborg i Finland på fredagskvällen den 12 november 1976.

De vistades vid den koja som de byggt av material hämtat från soptippen i Rusko.

Deras eget lugna ställe, där de brukade träffas. . . men denna kväll fick de besök av något okänt och främmande.

— Ljuset kom uppifrån — det var en ljusstråle och den träffade mig i bröstet. Det sista jag förnam var en fruktansvärd smärta. Sedan förlorade jag medvetandet och vaknade inte upp förrän i kojan.

— Strålen var väldigt stark och något vanligt elljus var det inte.

Detta berättar 19-åriga elektrikern Eero Lammi från Uleåborg om det fenomen, som slog honom till marken under observationen. Lammi var tillsammans med sex kamrater, när han råkade ut för det ovanliga ljusfenomenet, och han fortsätter:

— När vi såg det första gången, skojade vi med varandra och sa, att det är nog ett UFO. Det lyste ovanför skogskanten i riktning mot Kuivasjärvi och vi har aldrig sett något liknande åt det hållet tidigare.

— Vi funderade över det här en stund. Det syntes i ungefär 15 minuter, berättar 14-åriga Risto Partanen.

Pojkarna såg fenomenet strax före klockan 21 på kvällen. De har en liten koja i skogen och bredvid denna stod de och diskuterade vad det kunde vara. Av klungan på sju pojkar gick Eero Lammi och 15-åriga Seppo Moilanen närmare för att sudera det ovanliga ljuset.

Det första ovanliga ljuset syntes vid horisonten från pojkarnas koja. De kan inte bedöma på vilket avstånd det befann sig. Sedan upptäckte de ett annat ljus vid sidan av det första. Där bakom granarna fanns alltså två ljusstarka klot och de hade samma färg som en stark ljusbåge, minns Eero.

Seppo och Eero berättar, att de tillsammans gick mot fenomenet. Ljusbollarna bakom granarna gick ihop och de pulserade.

— Det första jag tänkte på var ett hjärta — kloten pulserade ungefär en gång i sekunden, berättar Eero.

Ljusstrålen gick rakt igenom kroppen

Det okända ljusfenomenet fick pojkarnas knän att skaka, fast de efteråt inte gärna vill minnas det. I alla fall vände de tillbaka mot kojan och hade gått ett tjugotal meter när händelsen kulminerade.

— Jag hann upptäcka, att snett uppifrån kom en ljusstråle. Den träffade mig i bröstet och jag kände en stark smärta i bröstkorget och sedan minns jag inget mer, berättar Eero Lammi.

Seppo fortsätter och ger en mera färgstark berättelse av händelsen:

Sammanställning av Tapani Björkbacka

— Eero skrek rakt ut av smärta och föll ner på rygg. Jag hann uppfatta ljusstrålen, som slog ner från ett litet träd. Det såg ut som om ljusstrålen gick rakt igenom Eero och han såg ut som om han var död, där han låg på marken.

Eeros skrik när han föll måste ha varit kraftigt och gällt. Pojkarnas koja är mycket bra ljudisolerad — för att folk inte skall höra vad vi sysslar med — som pojkarna uttrycker sig. Skriket hördes in i kojan.

— Vi hoppade upp och sprang ut. Eero låg där på marken och det snöblandade regnet föll ner på hans ansikte, säger Risto Partanen.

— Ljusbollen, som fällt Eero, klättrade upp för det lilla trädets stam och försvann, fyller Seppo Moilanen i, och fortsätter:

Eero låg där på rygg och jag tog hans puls vid handleden. Den var bara 30 slag i minuten. Vi bar in honom i kojan och lade honom på den från soptippen ditburna soffan.

— Vi bar honom som en stör. Han var alldeles stel och mumlade "Jag är rädd" och "Det gör ont i bröstet". Inne i kojan var han fortfarande rädd.

— En spik i taket fick Eero att reagera med skräck — särskilt om vi lyste på den med ficklampan. Eero bara svamlade om, att han var rädd och försökte skydda sina ögon, när han såg spiken.

17-åriga Heikki Latola intygar och säger:

— Eero har aldrig förr eller senare varit rädd för den där spiken.

Bröstet fullt med nålstick

Eero hämtade sig ganska snabbt från skräckupplevelsen, men han fick i alla fall ett minne av händelsen. På bröstet fanns fullt med röda fläckar. Precis som om man stuckit honom med nålar, och på ryggen fanns ett stort rött område. Dessa märken försvann redan dagen efter.

— Jag tittade på dom här märkena med förstöringsglas. Där fanns så många, att jag inte kunde räkna dem, berättar Seppo Moilanen.

Eero hade smärtor, som han fortfarande klagade över på söndagen.

Konstiga spår i marken

Medan Eero låg i kojan gick pojkarna ut för att studera området. I ficklampans ljus smög de sakta åt det håll, där fenomenet hade setts. De hittade lätt platsen, för de kände igen granarna. Bakom dessa fanns i blötsnön tre knytnävsstora gropar. Märkena var nertryckta i mossan.

Uleåborg stads elverk uppger att inga strömstörningar har inträffat och ingenting ovanligt har registrerats. I Kuivasjärvi stadsdelen finns inga sådana ljus, som pojkarna observerade första gången.

De två ljusbollarna syntes i riktning mot Ruskos soptipp. Där finns heller ingen sådan belysning.

Pojkarna tillägger, att det omöjligt kunde vara några bilstrålkastare — för i området där de såg ljusfenomenen finns ingen väg.

Deras uppfattning är klar. Det var ett UFO de såg, och det var ingen angenäm upplevelse.

Talar ETI datorspråk?

Människan är inte ensam i universum. Astronomer och biologer tror på detta, även om de saknar bevis. En amerikansk forskare har föreslagit att man skall använda data-teknikens binära symboler för att försöka få kontakt med andra civilisationer. Om detta och mycket annat berättar Lars Berglund.

Om man ritar upp Pythagoras sats — en rätvinklig triangel med en kvadrat ansluten till varje sida — om man ritar upp detta i jätteformat i form av kanaler genom Saharaöknen, håller fotogen över och tänder på en stjärnklar natt, kommer då inte de matematiker som kanske bor på Mars att se och begripa att de har kolleger här på jorden?

En österrikisk astronom, Joseph Johann von Littrow, föreslog detta i början av förra seklet. Han hade väl fått idén från den optiska telegrafan, det nät av semaforlinjer som just hade börjat användas för överföring av meddelanden tvärs över Europa. Han ville se principen utnyttjad i ett mera intressant sammanhang, och under hela 1800-talet var frågan om intelligent liv på Mars en av de mest debatterade.

Idag tycks förslaget ge en antydning om att von Littrow knappast kan ha hört till sin tids mera framstående vetenskapsmän. Men en variant av samma idé fördes faktiskt fram av en av tidens mera minnesvärda matematiker, Karl Friedrich Gauss.

Gauss menade att det räckte med en rätvinklig triangel utan Pythagoras påbyggnad. En sådan figur kunde inte uppfattas som skapat av naturen. Triangeln skulle läggas ut i form av ett gigantiskt vetefält i Sibirien. Vetet skulle ge den en enhetlig färg, och skulle dessutom betala för projektet när man sålde skörden.

Liv på planeten Mars?

Inget av förslagen blev iscensatt, och idag ter de sig ganska förflugna. Numera anses det säkert att om det över huvud taget finns liv på Mars, så rör det sig om så pass enkla organismer att de aldrig kommit på idén att hantera passare och linjal, än mindre bygga teleskop, om de har några idéer över huvud taget.

Dessutom står det nog klart att även om dessa hypotetiska marsbor hade byggt ett optiskt teleskop lika starkt som jordens starkaste idag, så skulle de ändå inte kunna upptäcka oss härnere. Från jorden kan detta teleskop knappast återge detaljer som är mindre än 300 kilometer långa på Mars. I omvänd riktning vore det kanske mera effektivt, eftersom observationerna inte skulle hindras av en lika tät atmosfär. Men hur mycket mera effektivt är osäkert.

För att med säkerhet kunna upptäcka oss skulle marsbon behöva andra medel än det vanliga teleskopet: spektroskopi och radioastronomi. Och sådant var inte aktuellt för von Littrow och Gauss.

Människan och Vintergatan

Sedan Littrows och Gauss resonemang om saken förvisats till idéhistoriens kuriosakabinett kom tanken på att meddela sig med andra världar i vanrykte. Under första delen av vårt sekel var astronomer och biologer i stort sett ense om att det bara finns en tänkande djurart i universum, nämligen människan.

Sådana måste bo på planeter, och man trodde att vår sol var den enda i universum som har ett planetsystem. Dessutom ansågs den evolution som på fyra miljarder år har lett från livlös kolförening till tänkande människa så osannolik att den inte kunde inträffa två gånger. Det var det yttersta ekot av den gamla föreställningen att människan är hela skapelsens krona och sitter i mitten av alltsammans.

Men under de senaste trettio åren har man reviderat teorierna om hur planetsystem kommer till. Idag anses sådana system ganska vanliga, kanske det normala för Vintergatans solar. Det rör sig om ett par hundra miljarder solar, och bortom Vintergatan finns miljardtals andra galaxer med ytterligare solmiljarder i var och en.

Bara i vår galax kan det alltså finnas åtskilliga miljoner planeter med betingelser för intelligent liv. Dessutom anses den biologiska evolutionen numera inte alls så unik som man tidigare trott. Vi kan visserligen ta för givet att den på andra planeter inte följt precis samma vägar och inte gett samma resultat som på jorden. Men av detta kan man bara dra en enda säker slutsats: hur dessa andra varelser än må vara funtade, kan vi vara alldeles säkra på att de inte ser ut som människor och inte fungerar precis som människor.

Eftersom de är resultatet av en lång biologisk evolution, kan vi utgå från att de är ändamålsenligt anpassade till sina livsmiljöer. Men de kan ha en helt annan anatomi än några jordiska varelser, kanske andra slags sinnesorgan. Vi kan inte ens ta för givet att de fungerar som individer, man kan tänka sig ett samhälle som består av en sammanhängande, intelligent massa. Kanske en massa från vilken begränsade delar tillfälligt kan lösgöra sig för att utföra speciella uppdrag, för att sedan återigen växa ihop med huvudorganismen?

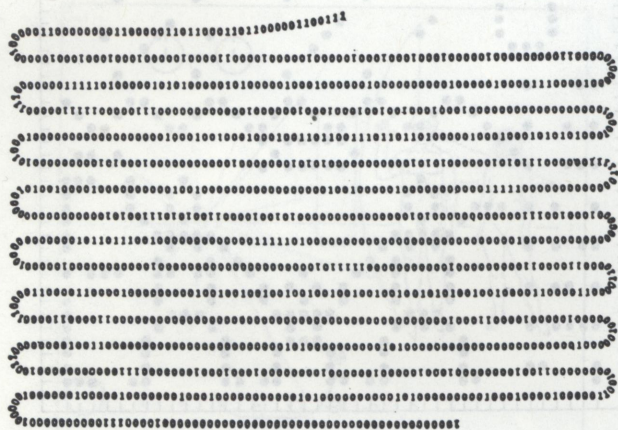
Science fiction? Javisst, men tanken på "andra världar" och möjligheten att få kontakt med dem är nu återigen vetenskapligt respektabel. År 1960 ordnade amerikanska radioastronomer ett kortvarigt projekt som gick ut på att söka efter meningsfyllda signaler från utomjordiska civilisationer. Ryssarna har haft en del liknande projekt, och kollegerna från de båda länderna har träffats på en vetenskaplig konferens i frågan och har till och med gett ut gemensamma publikationer. Den seriösa litteraturen om detta har vuxit ut till åtminstone någon hyllmeter.

Kontakt med främmande civilisationer

Hur skall man då kunna tänka sig att öppna kontakt med en civilisation, om vilken man inte vet annat än att den helt skiljer sig från den mänskliga, kanske till och med har en annan logik än som gäller hos oss? Ett förslag är att använda samma slags kodningsteknik som används vid databehandling, att bryta ned all information i binära pulser, ettor och nollor.

Den amerikanske astronomen Frank Drake har gett ett exempel på hur detta skulle kunna läggas upp. Han sände några kolleger ett meddelande som återges i figur 1.

Figur 1. Frank Drakes meddelande uppbyggt av 1271 ettor och nollor.

Mottagarna fick inga upplysningar om hur meddelandet skulle tolkas. De fick börja fundera utan minsta anvisning och lär ha haft ganska begränsade framgångar. Drake hade tänkt så här:

Aven rymdvarelserna måste kunna räkna. Deras mera kvalificerade matematik kan ha andra grundvalar än vår, men den enklaste aritmetiken bör vara densamma. De räknar alltså tecknen och finner att de är 1 271 stycken. De har kanske ett annat talssystem än decimalsystemet och får i så fall en annan totalsumma, men detta är enbart en noteringsfråga. Hur de än noterar den, finner de att summan är produkten av två primtal, 31 och 41 i decimal notering.

Det bör då ligga nära till hands att arrangera tecknen med hänsyn till detta. Resultatet blir ett grovt raster. En uppställning av 41 rader med 31 tecken i varje återges i figur 2.

Varje punkt motsvarar en etta i meddelandet. Bilden ser inte ut att innehålla någonting meningsfullt. Men om man istället ordnar 31 rader med 41 tecken i varje får man en mera strukturerad bild, se figur 3.

Tre varelser kommer vandrande hand i hand, mamma-pappabarn får man anta. Längst upp till vänster ser man en sol, och pappa pekar mot den fjärde planeten, tydligen deras hemvist. De är alltså inte jordbor, fastän de har en förrädisk likhet med dylika, för jorden är den tredje planeten i vårt solsystem.

Från den tredje planeten utgår en våglinje som väl betecknar vatten, för under den finner man en bisarr antydning om att där skulle finnas fiskar av samma form som de på jorden. Längst upp ser man också en schematisk återgivning av väte-, kol- och syreatomerna. I vänsterkanten är planeterna numrerade med binära tal (plus paritetsbit), och i högerkanten står en skala som skall klargöra varelsernas storlek.

Men en mottagare i en annan värld skulle inte ha klarat den här tolkningen. Om han över huvud taget uppfattar mittenfigurerna som meddelandets avsändare, tror han säkert att det är fråga om en enda, sexbent organism. Utan förkunskaper om hur organismen fungerar missar han också innebörden i de diskreta skillnaderna mellan de båda större varelserna. Symbolerna i överkanten är kanske också obegripliga för honom. Är han fysiker eller kemist känner han till grundämnen väte, kol och syre, men vi kan inte utgå från att han representerar dem på samma sätt som kollegerna på jorden.

Men Drakes avsikt var inte att komponera ett meningsfullt meddelande för utsändning mot rymden. Han ville bara ge exempel på en tänkbar kodningsteknik, och han sände meddelandet till kolleger på jorden. Det ligger i och för sig ingenting nytt i denna typ av kodning. Tryckklischeé återger bilder enligt samma teknik, fastän med mycket tätare raster som ger möjligheter till nyansering.

Radioöverföring av binärkodade bilder är heller inget nytt. Den amerikanska rymdsonden Mariner IV tog bilder av Mars och sände dem i form av 240.000 binära enheter över 200 miljoner kilometer hem till jorden. Det enda verkligt intressanta i Drakes förslag är att han lyckats packa in så pass mycket information i bara 1 271 bitar.

Budskap sänt

Våren 1972 sände amerikanerna iväg rymdsonden Pioneer 10. Den skulle nå trakten kring Jupiter hösten 1973, sända tillbaka bilder därifrån, vilket den också gjorde, få en slängskjuts av Jupiters gravitationskraft och med hjälp av denna slungas ut ur vårt solsystem med en fart på 11 kilometer i sekunden.

Sedan dess har Pioneer 10 drivit vidare på Vintergatan. Om tio miljarder år, ungefär, kan den nå fram till en annan sol som kan ha planeter omkring sig, och eventuellt planeter som bebos av varelser tillräckligt kvalificerade för att fånga in rymdsonden. Ombord finns en plakett med ett inetsat meddelande till dessa varelser.

Uppgiften var här att komponera ett budskap som skulle göra det möjligt för mottagaren att dels bestämma farkostens ålder, alltså tio miljarder år, dels fastställa ursprungsorten. Detta gjorde man genom att återge ett mönster av 14 s k pulsarer, mycket avlägsna himlakroppar som avger en kraftig rytmisk strålning. Man menade att om mottagaren är kompetent i radioastronomi, skall han kunna räkna ut att de korsande linjerna med binära noteringar till vänster på bilden återger dessa pulsarers "fyrkarakter" i ett perspektiv och en rytm som kunde avläsas bara från vår del av Vintergatan Anno Domini 1972.

Nedtill på bilden skall mottagaren få en idé om hur vårt solsystem ser ut, och vilken planet som sände meddelandet. Två jordbor är avbildade i proportion till själva farkosten. Symbolen längst upp till vänster är en schematisk återgivning av en väteatom. En sådan avger en viss typ av strålning på våglängden 21 cm. Det bör mottagaren känna till, och avsikten är att han skall använda detta mått som enhet vid tolkningen av skalan till höger.

Plaketten komponerades av Frank Drake i samarbete med Carl Sagan, astronomiprofessor vid Cornell University och Amerikas ivrigaste tillskyndare av idén om utomjordiska civilisationer. Plaketten fick hård kritik från många skilda håll.

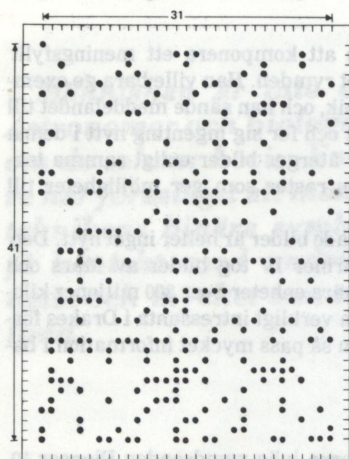
Kosmisk pornografi?

Sedlighetsivrare klagade över att man börjat sända ut pornografi i rymden, detta trots att bilden av kvinnan faktiskt retuscherats med hänsyn till eventuell sedlighetsopinion inom rymdfartsstyrelsen. En insändare till tidskriften Playboy klagade däremot över att man "censurerat" bilden, men vissa dagstidningar ville inte trycka den utan ytterligare retuscher. En katolsk tidskrift retade sig på att man inte fått med Gud på ett hörn men hade inget förslag om hur detta skulle gå till.

En engelsk konstprofessor påpekade att mannens "universella

Talar ETI datorspråk?

Figur 2. Oregelbundet raster
som ej ser ut att innehålla
något meningsfullt budskap.

hälsningsgest" skulle missförstås av flera kulturer redan här på jorden. Han trodde inte heller att mottagaren skulle uppfatta pilens symboliska innebörd. Dessutom frågade han om man inte tagit för mycket för givet, när man utgått från att mottagaren över huvud taget skulle kunna se bilden.

Svaret på den sista invändningen är givet. Även om mottagarna inte har sinnesorgan för registrering av det synliga våglängdsområdet, som vi har, så får man anta att deras civilisation kunnat bygga instrument för ändamålet. Men Carl Sagan hade också ett annat intressant genmäle.

Mottagarna måste bo på en planet som omges av atmosfär. Denna atmosfär torde filtrera solstrålningen på ungefär samma sätt som den runt jorden. Resultatet blir då att bara två olika våglängdsområden når ned till markytan, dels det s k synliga spektrum, dels radiofrekvenserna. Det är bara dessa båda våglängdsområden som kan utnyttjas vid astronomiska observationer från jordytan.

Stora ögon

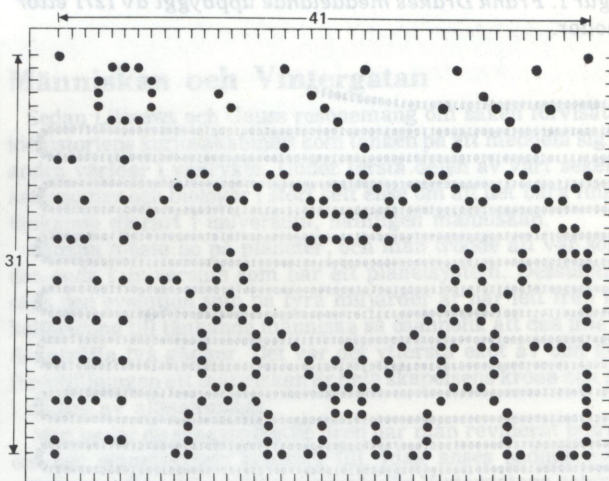
Det är inte rimligt att tänka sig att levande organismer skulle utveckla sinnesorgan för registrering av radiovågor. Redan i mikro-vågsområdet blir det fråga om så pass långa våglängder att dessa organ måste bli mycket stora. Ett sinnesorgan avsett för våglängden 5 cm, och ungefär lika effektivt som ett öga, skulle enligt Sagan få lov att vara närmare en kilometer i diameter. Detta vore obekvämt, menar professorn.

Därför är det sannolikt att evolutionen också på andra världar har lett till synorgan som fungerar på ungefär samma våglängder som våra egna. Detta tycks vara en "naturlig" utveckling, och på jorden har däggdjur, insekter och vissa musslor utvecklat synorgan oberoende av varandra.

Frågan om sinnesorganen hör emellertid till dem som man måste tänka igenom när man funderar på möjligheterna till kommunikation mellan olika solsystem. En annan sådan fråga är skillnaderna i utvecklingsnivå.

Här på jorden är vi inte särskilt avancerade. Vi har inte kunnat

Figur 3. Nu är meddelandet begripligt, tre varelser kommer vandrande hand i hand.

sända radiosignaler i mer än ungefär ett halvsekel. Universums historia räknas i miljarder år, och i det tidsperspektivet är ett halvsekel bara ett ögonblick. Det betyder att den civilisation som över huvud taget kan ta emot signaler härifrån, och kan signalera till oss, antagligen är långt mera kvalificerad än vår egen. För en sådan civilisation kan dagens teknik på jorden te sig som ett slags stenåldersnivå.

I fackjargongen har dessa tänkbara civilisationer för behändighetens skull döpts till Eti (Extra-terrestrial intelligence). Eti är alltså mycket duktigare än vi är. Hans mottagande av våra signaler kan jämföras med radioingenjörernas försök att tolka tamtamtrumorna hos något djungelfolk. Om han intresserar sig för detta är det bara fråga om ett musealt intresse, intresset för en lustig kuriositet från forntiden.

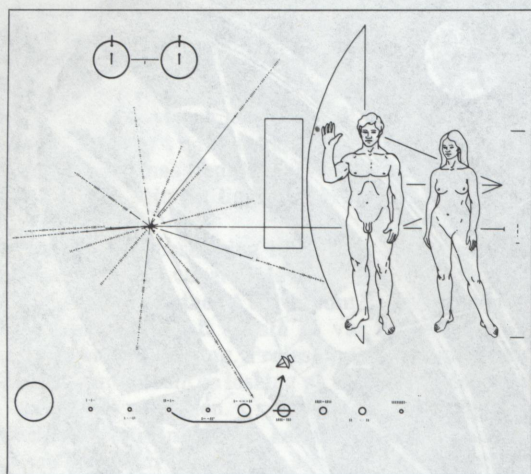
Liknelsen gäller också i motsatt riktning. Hos t ex papuafolket på Nya Guinea håller byarna inom samma stam kontakt med varandra med hjälp av trummor och löpare. Man är självfallet ovetande om att man bor mitt i ett världsomspännande nät av radiotrafik och telefonlinjer. När västerlänningar kommer på besök och håller kontakt per radio uppfattas detta som magi.

Vårt förhållande till Eti kan vara jämförbart med papuafolkets förhållande till oss. Det finns säkert viktiga fysikaliska sammanhang som vår vetenskap ännu inte har grepp på. Svårigheten att få fram en övergripande teori inom partikelfysiken kan väl tyda på detta, likaså svårigheten att komma tillrätta med de parapsykologiska företeelserna såsom telepati och klärvoajans. Carl Sagan betonar att om vi skulle träffa på en folkgrupp som byggt upp sina kommunikationssystem på fysikaliska principer som vi ännu inte känner till, så skulle vi vara i precis samma läge som papuatrummaren inför radioapparaten.

Det är därför naturligt att astronomer och biologer har tagit etnografer och filosofer till hjälp i sina diskussioner om dessa frågor. Vid ett möte som amerikanska rymdfartsstyrelsen ordnade deltog för övrigt också en teolog, Harvardprofessorn Krister Stendahl, som för några år sedan höll på att bli svensk ärkebiskop.

1977 års riksstämma i Malmö lördagen den 19 mars

Bilden från Pioneer 10.

Trögt samtal

Men hur skulle nu kommunikationen ordnas, förutsatt att man kan använda radio? Tvåvägskommunikation, frågor och svar, kan det inte bli fråga om i första taget. Även om Eti skulle förstå våra signaler, skulle konversationen gå påfallande långsamt, eftersom avstånden i rymden placerar varje solsystem i karantän. Nästa bebodda solsystem kan ligga hundratal eller tusentals ljusår härifrån, och meddelandena kommer att anlända med motsvarande fördröjning. I första hand bör vi därför bara lyssna, och de meddelanden vi eventuellt uppfångar kan ha sänts för tusentals år sedan av en civilisation som redan är utdöd.

De signaler som vi skall lyssna efter bör ha en viss struktur eller rytmik som inte rimligen kan åstadkommas av naturlig radiostrålning. För att tolka dessa signaler måste vi anta att sändaren använder något referenssystem som bör vara giltigt för alla civilisationer på sådan nivå att de kan syssla med radiosignaler. Finns sådana referenssystem?

Heltalsserien bör höra dit, primtalsserien likaså. Talet pi är ett annat förslag, men redan här delar sig meningarna i frågan. Humanister som deltagit i diskussionerna om Eti menar att naturvetarna har en överdriven kolaratro på matematiken som ett "universellt språk". Eti bör kunna både matematik och fysik, men är det samma matematik eller bygger den på helt andra axiomer? Och är det precis samma fysik?

Astronomerna har visat att de grundämnen som vi har här på jorden finns i hela universum. Eti känner utan tvivel dessa grundämnen. I novellen "Omnilingual" tog H Beam Piper fasta på detta. En expedition från jorden har anlänt till en främmande planet. Dess civilisation är utdöd, men den har lämnat mängder av dokument efter sig. Dessa är obegripliga — tills man hittar en atomviktstabell. Den blir den kosmiska Rosettstenen, med vars hjälp man sedan nystar upp hela språket.

Carl Sagan och hans kolleger menar att de i matematik och fysik har mera gemensamt med Eti än arkeologerna hade med egypterna, när de tolkade hieroglyferna med hjälp av Rosette-

stenen. Humanisterna, representerade av Chicagohistorikern William McNeill, svarar att intelligensen är fånge hos språket, sinnesorganen och nervbanorna, och att ömsesidig förståelse därför är mycket osannolik.

Och här slutar diskussionen? Nej, inte riktigt ändå, för det finns ett annat förslag. Det har framförts av R N Bracewell, professor i radioastronomi vid Stanford University.

Eko från Eti?

Bracewell menar att det logiska sättet att kungöra sin närvaro för en annan civilisation inte är att börja sända egna signaler. Istället sänder man ut en obemannad rymdsond som får turnera mellan olika världar, kanske i miljoner år, tills den finner en som är bebodd. Den lägger sig då i planetbana inom detta solsystem, spelar in de radiosignaler den får höra och återsänder dem mot ursprungsorten med en viss fördröjning.

Invånarna på planeten kommer att uppleva detta som ett obegripligt eko av sina egna signaler. Enligt Bracewell bör de dra slutsatsen att ekot åstadkommit av en obekant civilisation. Något meningsutbyte blir det inte, men man har i varje fall liksom hälsat på varandra med vänstra handen.

Vid tre olika tillfällen, åren 1927, 1928 och 1934, rapporterade den norske geofysikern Carl Störmer att han registrerat ekon av jordiska radiosignaler. Det rörde sig om fördröjningar på mellan tre och femton sekunder, och man har försökt förklara dem genom att anta att signalerna studsar mot joniserade gasskikt inom vårt solsystem. Men den förklaringen håller inte, säger Bracewell, och liknande ekon har inte noterats vid något annat tillfälle. Kanske vi redan har haft besök.

Ja, kanske Eti redan har landat? Carl Sagan, som aldrig tycks tveka inför äventyrliga teorier, menar att vi inte skall utesluta möjligheten. Här kommer han i farlig närhet av religiöst inspirerade Eti-intressenter som Erich von Däniken fast med den skillnaden att han bär med sig en ordentlig vetenskaplig barlast och ett sinne för källkritik som Däniken saknar. Atskilliga mytologier berättar om besök av varelser från himlen. Det mest bekanta exemplet är kanske profeten Hezekiels skildring av hur himlen öppnades och gav ifrån sig "ett stort moln med flammande eld... och mitt däri syntes något som liknade glänsande malm. Och mitt däri syntes något som liknade fyra väsenden..." Redan 1959 påpekade en rysk etnograf att detta skulle kunna vara en beskrivning av en rydfarkost. Han har fått instämmande av en chefskonstruktör hos amerikanska rymdfartsstyrelsen som skrivit en bok om saken.

Sagan fäster speciellt uppmärksamheten på sumerernas myt om Oannes, som beskrivs som en fiskliknande varelse som gav människorna deras kultur. "Berättelser som den om Oannes och bildmaterial från jordens äldsta kulturer förtjänar flera kritiska studier än som hittills företagits", skriver Sagan. "Möjligheten till direkt kontakt med en utomjordisk civilisation är en av många tänkbara förklaringar".

Men så länge arkeologerna ännu inte hittat något enda föremål som kan antas härröra från en sådan landning får väl förklaringen räknas till de mindre sannolika. Människan har en bördig fantasi, och har alltid haft det. Den kommer till uttryck både i berättelser och i senare generationers tolkning av berättelserna.

Källa: IBM-Nytt 1976/i

I morgon lever vi i rymden

Figur 2. Oregelbundet raster som ej ger ut ett inriktat något meningsfullt budskap.

I morgon, i en inte allt för avlägsen framtid, kommer vi att leva under renare miljöförhållanden och med mindre bekymmer om energiförbrukningen än i dag. Så tror en grupp vetenskapsmän under ledning av professor Gerard O'Neill vid Nasas Ames Research Center i Moffet Field nära San Francisco.

Gruppen har utarbetat storslagna planer på utflyttning av industrier från jorden ut i rymden och uppförande av en hel rad olika städer. Enligt professor O'Neills grupp är det fullt möjligt att med dagens teknik bygga rymdsamhällen, s k "Habitats", för miljoner människor. Dessa samhällen med mellan etthundratusen och en miljon invånare, är avsedda att ge människorna bostad och arbete men även rekreationsområden för avkoppling. Deras gemensamma hem har man tänkt sig som en jättestor cylinder, 32 km lång och 6 km i diameter.

Inuti påminner den helt om jorden med landskap, strövområden, simbassänger och små floder. På utsidan ser cylindern ut som en utbränd himlakropp. För skydd mot meteoriter och farlig strålning från solen skall utsidan täckas med slagg från månmalmen, som man får över vid uppförandet av cylinderhemmet. Många sådana Habitats kan uppföras i rymden, O'Neill ser inget hinder att så småningom hela kolonier byggs i rymden, var och en med tiotals sådana cylindrar av jätteformat. . . Nästan all materiel för att bygga de gigantiska Habitats ska komma från månen, där många mineraler väntar på oss!

Lagrangepunkten. . .

Rymdsamhällena kommer inte att uppföras i en bana nära jorden men på ca 400 000 km från vår egen planet och lika långt från månen på sådant sätt, att det bildas en liksidig triangel dem emellan. Att man har valt just ett sådant läge hänger samman med att allt som uppförs i rymden just där alltid håller samma position — ligger stilla — i förhållande till jorden och månen. Och det är något som är ytterst viktigt för transporter från jorden och månen till rymdsamhällena, men lika viktigt för transport av energi till jorden.

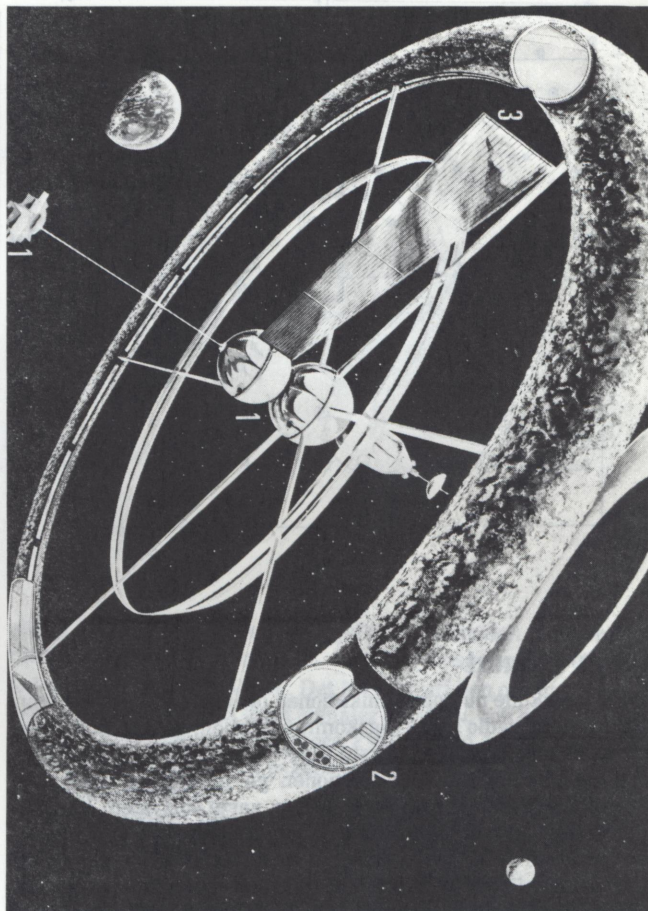
Denna punkt i rymden kallas för Lagrange, efter den franske astronomen och matematikern Joseph Louis Lagrange (1736—1813), som räknade ut att mindre objekt av storleksordningen som det här är frågan om — rymdbyggnader och andra av människan uppförda konstruktioner — behåller sin position i förhållanden till två avsevärt större himlakroppar. I detta fall jorden och månen.

Först rymdhjulet. . .

Trots att professor O'Neills grupp förutsätter, att vi redan om mindre än ett halvsekel kan ha stora enmiljons rymdsamhällen, så måste de föregås av mindre byggnadsverk. De kan i och för sig inte betraktas som små. Ett av dem, det första rymdsamhället ute i Lagrangepunkten, skall bli hjulformigt och ha plats för tio-

Rymdhjulet, som skall byggas av material från månen, är avsedd att tjänstgöra som en "liten" rymdkoloni. Tiotusen människor skall arbeta och bo här. Det snurrar kring sin axel med ungefär ett varv per minut.

- 1) Mitt i stationen finns navet, med viktlösa verkstäder och längst ner en verkstad för vibrationsfria experiment.
- 2) I rymdstationens fälg finns bostäder i flera våningar.
- 3) En stor panel försedd med solceller försörjer rymdstationen med elenergi.

tusen invånare (se bilderna). Människorna bor och arbetar i hjulets fälg, där vanlig tyngdkraft råder som en följd av att stationen, som är två kilometer i diameter, roterar med ungefär ett varv i minuten. I rymdhjulets nav skall finnas laboratorier och en del industrier, huvudsakligen förlagda i de två yttre delarna, som ej roterar och där följaktligen viktlöshet råder.

Fälgen till denna jättelika rymdkarusell ska få en diameter på 200 meter. Insidan skall påminna om jordiskt liv och bli en få trädgårdar, jordbruk i liten skala och små skogsplanteringar. Sikten framåt i längdriktningen skall vara fri minst 800 meter. Detta för att ge invånarna en känsla av utrymme och för att motverka instängdhet. Fälgens utsida skall täckas med slagg från månmalmen och fungera som skydd mot farlig strålning och meteoriter.

Det är planerat, att så gott som allt material till denna första rymdstad skall komma från månen och ej från jorden. Tack vare de bemannade Apollomånexpeditionerna i slutet av 60- och början av 70-talet, vet man, vilka mineraler som finns på månen. Bland dem är aluminium, titan, även glas och syre etc. Väte och en del andra ämnen kommer till en början att behövas i vissa kvantiteter från jorden. Vätet behövs för att frigöra syre ur mån-

1977 års riksstämma i Malmö rådhus lördagen den 19 mars

10.00—12.00 Riksstämmans interna förhandlingar.
Endast medlemmar äger tillträde.

12.00—14.00 Paus

Externa delen öppen för allmänheten:

14.00—14.15 Öppningsanförande av ordf. i UFO-Sverige Thorvald Berhelsen

14.15—14.30 UFO-Sveriges grundare och UFO-Informationens ansvarige utgivare Carl-Axel Jonzon talar om organisationens utveckling.

14.30—15.20 UFO-Sveriges stillfilm med ljudutförande i stereo visas.

15.20—16.00 Redaktören och författaren Bertil Falk tar upp ämnet teleportation och redogör för det s.k. Philadelphiaexperimentet.

16.00—17.00 Paus

17.00—17.40 Professor Martin Johnson presenterar ett nytt grundläggande metodologiskt och vetenskapsterotiskt bidrag i UFO-frågan.

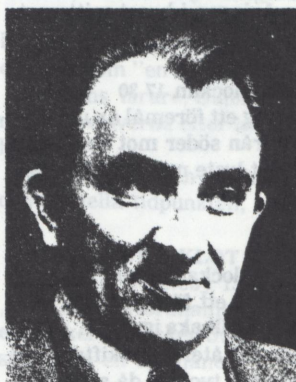
17.45—19.45 Stor fråge- och debattpanel, där åhörarna bereds tillfälle att ge sig in i diskussionerna. Professor Martin Johnson inleder med att svara på frågor i anslutning till föredraget.

20.00 1977 års riksstämma avslutas.

Entré 15 kronor

Professor Martin Johnson presenterar ett metodologiskt och vetenskapsteoretiskt bidrag i UFO-frågan.

Redaktören och författaren Bertil Falk tar upp ämnet teleportation och det omdebatterade Philadelphiaexperimentet.

malm och på så vis utvinna vatten. Sistnämnda kan sedan genom elektrolys med elström från solkraftverk åter skiljas i väte och syre, där vätet på nytt används och syret behövs för andningen.

O'Neill och hans män har utarbetat nästan alla planerna i detalj; på vilket sätt malm skall transporteras från månen till byggarbetsplatsen vid Lagrangepunkten, hur detta material skall smältas och valsas och hur det skall pressas till plåt och andra former. Man har t o m kostnadsberäknat planerna, som i en första etapp beräknas uppgå till fyra gånger utgifterna för Apolloprojektet och sålunda ligger omkring 400 miljarder kronor.

Ett för högt pris för bosättning i rymden? Man tror inte det. Människan söker sig nya vägar att leva i framtiden, vill upptäcka mera och bli allt mer inriktad på universum. Dessutom kommer i framtiden stora problem att uppstå på vår moder jord, om vi fortsätter leva som vi gör idag. Professor O'Neills grupp ser utflyttningen till rymden som en lösning på de energi- och miljöproblem vi har skapat på jorden. I rymden finns ofantligt mycket energi i form av solstrålning, som kan utnyttjas konstant dygnet runt år in och år ut, som vi i dag bara använder för tele- och andra satelliter samt experimenterar med på jorden i liten skala. Den energi kan omsättas i elkraft och sändas till jorden som radiovågor, mikrovågor, och där via omformare igen omsättas till elkraft. Jättestora rymdelkraftverk kan upprättas vid Lagrange, byggda av material från månen. Varken energi eller mineraler från jorden behöver komma till användning, bara en insats av människan själv.

Venus beboelig?

För Nasa är för övrigt O'Neills förslag inte det mest märkliga: Den välkände professor Carl Sagan, känd planetforskare, har ett mycket avancerat förslag att göra planeten Venus beboelig genom inplantering av koldioxidkonsumerande alger i de övre atmosfäriska lagren av venusatmosfären. Dessa alger lever på koldioxid i venusatmosfären och avger som avfallsprodukt syre. Provet har visat att venusatmosfären på kort tid skulle genomgå en mycket dramatisk förändring genom att koldioxidmängden skulle minska, drivhuseffekten försvinna och temperaturen på planetytan, nu 490 gr C, sjunka till mellan 60 och 54 gr C.

Men än mer avancerade planer än Sagan har den amerikanske professorn Freeman Dyson. Enligt denne kan mänskligheten nå så hög teknisk utvecklingsnivå, att man ska kunna lära sig att använda vårt solsystems stora planeter som byggstenar till på konstgjord väg framställda planeter! Sådana planeter kallas för Dysonsfärer. Enligt professor Dyson kan varje teknologisk kultur — och det finns med all säkerhet många av dem i vår vintergata och i andra — så småningom lämna sin egen planet och solsystem för att resa till andra stjärnor och deras planeter för att göra dem beboeliga. Ännu ett steg längre förutsätter professor Dyson, att man kommer att förfoga över så mycket kunskap om universums uppbyggnad, att konstgjorda stjärnexplosioner kan företas, s k nova, varmed nya mineraler och energi frigörs. Man måste medge att sådana planer verkligen ligger mycket långt från dagens jordiska energi- och miljöproblem.

Människans första steg ut i rymden togs till månen den 20 juli 1969. Dess nästa steg blir kanske till Lagrange, för att förverkliga en jättestor hjulformig rymdbosättning, där tiotusen människor kan leva, arbeta och vara lyckliga!

Florent Sickenga

Har det hänt nåt?

Det skall redan nu sägas, att 1976 kommer att betraktas som ett bra UFO-år. D v s ett år med högre UFO-aktivitet än normalt. Senast detta inträffade var 1973.

Tendensen tycks vara likadan i både Norge och Danmark, men resultaten från övriga världen kan vi bedöma först senare.

Pressläggningen av detta nummer sker den 12 december och fortfarande strömmar det in en mängd rapporter, som först skall utredas, och inte hinner komma med.

Denna sammanställning har blivit ganska omfattande och intressanta rapporter, som borde ha behandlats i fristående artiklar, har måst "klämmas" in här.

Retroaktivt material får inte plats denna gång utan sparas till kommande sammanställningar, såvida intensiteten inte fortsätter — då blir det trångt! Andra artiklar av nyhetsmässigt värde för våra läsare pockar på utrymme och allt måste med för att inte mista nyhetens behag.

Ett varmt tack till fältforskare, lokala UFO-Sverige-grupper, distriktschefer och övriga medarbetare, som bidragit med arbete och material på ett snabbt och effektivt sätt och möjliggjort dessa uppskattade sammanställningar.

LYSANDE METALLFÄRGAT FÖREMÅL

Västergötland, Fristad 2 oktober 1976 klockan 21.00

Fem personer iakttog ett lysande föremål över plastfabriken. Mats Rydén berättar:

— Det var ett lysande metallfärgat föremål, som ljudlöst kom glidande. Det hade den traditionella tefatsformen, d v s två tallrikar lagda mot varandra.

— Farkosten tycktes komma från Bredaredshället, men avståndet är omöjligt att uppskatta. Den var synlig i någon minut och försvann sedan. Vi fick den uppfattningen, att den gick rakt emot oss. Den sänkte sig sedan, innan den försvann.

En stund senare iakttog Anita Tancred på Trandaredsområdet i Borås ett kraftigt ljussken. Det var så starkt att hon först trodde, att en eldsvåda brutit ut på vindsvåningen i huset mitt emot.

LJUSPUNKT PÅ RAK KURS

Gästrikland, Torsåker 9 oktober 1976 klockan 17.30

Sven Johansson i Kratte masugn iakttog ett föremål av ungefär aftonstjärnans storlek på vågrät linje från söder mot norr. Han iakttog det under ett par minuter och det lyste med ett klart fast sken.

ÅTERKOM OCH SKIFTADE FÄRG

Västergötland, Borås 12 oktober 1976 klockan 19.30

Jerry Lindgren, boende i Norrby, iakttog ett föremål som förflyttade sig från Trandared mot Ryda och tillbaka igen.

Det lyste med en ljus färg, men när det återkom skiftade det färg till rött och violett. Det sänkte sig och tycktes då avge ljusstrålar mot marken.

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD BERTHELTSEN

Rymdhjulet, som skall byggas av material från månen, är avsedd att tjänstgöra som en "liten" rymdstation. Tio-två människor skall arbeta och bo här. Det skall ha en axel med ungefär ett varv per minut.

1) Mitt i stationen finns rummet med vitbetsväggar och längst ner en verkstad för vibrationsfri arbetssk.

2) I rymdstationens fälg finns bostäder i flera etageer.

3) En stor panel försedd med solceller förser rymdstationen med elenergi.

TROR SIG HA SETT SAMMA FÖREMÅL FLERA GÅNGER

Angermanland, Sollefteå 14 oktober 1976 klockan 19.45

Två personer iakttog, som de säger, ett egendomligt föremål över staden. Det beskrivs som ovalt och hade ett eldrott ljussken.

Efter den första observationen såg de föremålet ytterligare tre gånger under kvällen. Vid dessa tillfällen rörde det sig med stor hastighet.

FARTYGSBESÄTTNING IAKTTOG TVA FÖREMÅL

Östersjön, Utö—Åbo 16 oktober 1976 klockan 01.00

Två klara och tydliga ljusfenomen iakttoogs från m/s Sirius kommandobrygga, då fartyget var på väg från Utö till Lohm i Abolands skärgård.

Enligt lotsen Eskil Ohman kom föremålen från sydväst i riktning mot nordost. Till att börja med var storleken som en stjärna, men den ökade sedan i storlek.

Några minuter efter det första fenomenet uppenbarade sig ett annat likadant, som hade samma kurs, men lyste ännu starkare.

Från fartyget följde man fenomenen såväl med ögonen som med kikare. Besättningen är van vid att navigera nattetid men har aldrig tidigare sett något liknande.

INTE VI, SÄGER FLYGET OM DETONATION

Södermanland, Stockholms södra förorter 21 oktober 1976 klockan 15.40

Vår representant Bo Sigerlöv i Grödinge rapporterar:

— Alla talar om den stora smällen, men ingen vet vad det egentligen var. Det var en dov knall, som fick fönsterrutorna att skallra och skrämde upp människor i hela kommunen.

— Det var en ovanligt kraftig detonation, som hördes över hela Stockholm och även hemma hos mig, utanför Södertälje. Knallen tycks ha uppstått över området Bredäng—Västertorp och polisens sambandscentral blev nedringd av oroliga människor, som trodde att krig brutit ut.

— Alla är ense om att smällen kom uppfraån och inga spår av en sprängning eller detonationskrater har kunnat hittas.

— På de närmaste flygflottliljerna, Nyköping, Västerås, Uppsala och Norrköping, säger man sig inte ha orsakat smällen. En förutsättning för att det skall kunna vara en flygplansljubbång och bli så kraftig, är att flygplanet flyger på otillåten låg höjd.

— Ett allvarligt fel inträffade vid 20-tiden i en transformatorstation vid Storsvängen i Västertorp samma dag och tusentals människor drabbades av strömavbrott ända till följande dag.

STORT FÖREMÅL PÅ LAG HÖJD ÖVER BOLLMORA

Södermanland, Bollmora (S Sthlm) 21 oktober 1976 klockan 17.40

Många människor i området iakttog denna torsdagskväll ett märkligt föremål. Fru Lena Eriksen berättar för vår representant Christer Nordin:

— Jag har aldrig tidigare iakttagit ett UFO, men vad skall man tro när man sett detta? Jag var på besök hos min mor när hon gjorde mig uppmärksam på en märklig farkost, som svävade fram över hustaken. Det var ett stort föremål på ungefär 1 500 meters höjd.

— I sakta fart svävade det fram. Det var stort som en helikopter och lyste med en cyklamenröd färg. Farkosten var rundad och försedd med två rader fyrkantiga fönster, som gick runt om.

— Från föremålets översida steg det upp någonting som syntes som en ljus rökpelare. Det avlägsnade sig mot Nacka-hället och jag kunde inte uppfatta något ljud.

Bland det flertal personer som iakttog föremålet över Bollmora var Lena Eriksen. Foto: Christer Nordin.

IAKTTOGS VID NYBRO EN TIMME SENARE

Småland, Lindås 21 oktober 1976 klockan 18.50

En 30-årig man, som önskar vara anonym, rapporterar till våra utredare i Kalmar—Ölands UFO-förening om ett föremål som starkt påminner om det som sågs i Bollmora. Mannen berättar:

— Jag befann mig strax före infarten till Skuteryd, på Emmabodavägen från Nybro sett. Ovanför trädkropparna fick jag syn på ett äggformat föremål av ungefär tio meters diameter och på cirka 50 meters avstånd från mig.

— Farkosten hade två rader med fyrkantiga fönster som lyste helt klart i färgerna gulrött till blågrönt. Från ovansidan av föremålet utgick en ljuskägla rakt upp mot himlen. Denna ljuskägla hade vitt sken.

— Det kan inte ha varit ett flygplan, eftersom det var så stort och så nära — och trots detta var helt ljudlöst.

— Jag har ingen aning om maskinens ursprung. Den försvann efter ungefär en minut. I övrigt var det stjärnklart och vindstilla.

Anm: Överensstämmelserna med Bollmorafallet är de dubbla raderna med fyrkantiga fönster, samt ljus eller rökkägla, som steg upp från farkostens överdel. Beträffande denna rökkägla se även rapporten från Kolsva 14 november.

SVAVANDE KLOT MED RUTMÖNSTER

Småland, Häradsbäck (Ö Almhult) 5 november 1976 klockan 20.00

Marita Johansson, maken Bert och deras barn, iakttog flera föremål, som kom seglande på himlen. Fru Johansson berättar:

— Vi satt och tittade på TV då vi uppmärksammade någonting som blinkade utanför. Det är nog något i verkstaden, sade jag, och sedan tänkte vi inte mer på det.

— En stund senare skulle jag lägga pojken och när jag skulle dra ner rullgardinen, kom två lysande föremål liksom seglande fram på himlen. De hade ett enormt skarpt sken och kom alldeles över trädkropparna. De gick så lågt, att det såg ut som om de skul-

le vända på parkeringen härutanför. Men så svävade de bort mot skogsbrynet, och helt plötsligt var de borta.

— Barnen blev förskräckta och det var inte utan att jag själv tyckte det var otäckt. Jag ropade på min man, för att också han skulle se det. Han kom för sent, men efter någon minut kom det två nya ljus, och då fick han också se.

— Det var kusligt. Jag kan inte se någon naturlig förklaring till detta. Föremålen var skenbart en meter i diameter, hade ett skarpt rödgult sken med flammande gult i.

— Jag tyckte det såg ut som om ett föremål fanns inuti i ljusskenet. Det liknade nät som i en hundbur. Jag öppnade fönstret för att lyssna efter ljud men kunde inte uppfatta något sådant. Jag kunde inte heller uppfatta vare sig värme eller kyla från föremålen.

— Dagen efter undersökte vi den skogsdunge, där det såg ut som om föremålen landat, men där fanns inga spår.

BLALYSANDE TINGEST KÖRDE OM BIL

Lappland, Dokkas 8 november 1976 klockan 18.15

Fru Hillevi Blind och hennes 16-åriga dotter Maria färdades i bil mot Gällivare, och hon berättar för vår distriktschef i Kiruna, Gunnar Thorén:

— Först trodde vi, att det var en bil som ville köra om. Det var ett bländande ljussken, som färdades i luften, i samma riktning som vi själva, västerut.

— Framför oss fanns en bil med husvagn och ljusskenet var så starkt, att det lyste upp detta ekipage. Själva ljuset var mörkblått till olika ljusare nyanser i blått, och det blinkade flera gånger. Totalt såg vi det i ungefär tre minuter men kan inte bedöma storleken på ljuskällan.

— Det märkligaste av allt är, att det körde om oss på något sätt. Det var tätt dimma och lätt snöfall, så vi kan inte ha tagit miste på något föremål eller norrsken på högre höjd. Vi anser det helt oförklarligt. Själva händelsen inträffade på en raksträcka mellan Martinvaara och Dokkas.

GUNGANDE OBJEKT SAGS AV SKOLKLASS

Västmanland, Köping 9 november 1976 klockan 13.00

Carina Sundman och Anita Eriksson i klass 5 A vid Nibbleskolan var ute på rasten. Plötsligt fick de se ett vitt föremål som gav ifrån sig ett rött blinkande ljussken. Det färdades mot väster.

Flickorna sprang in i skolan och talade om för klassen vad som syntes på himlen. Alla rusade ut och 21 elever kunde tillsammans iakttä föremålet i ytterligare tre minuter.

Det beskrevs vara utan vingar, kantigt eller tvärt avhugget baktill. Det rörde sig sakta med konstant fart och vaggade upp och ned, som "en kork, som flyter på vattnet".

Klassens lärare, Gunnar Täljare, har haft ingående diskussioner med eleverna efter iakttagelsen. Han såg inte själv föremålet.

Rapportcentralen har kollat upp flygaktiviteten i området för den aktuella tidpunkten, men inget flygplan har passerat.

TVA STORA KLOT PASSERADE

Bohuslän, Tegneby 13 november 1976 klockan 02.00

Fru Jenny Abrahamsson berättar att hon vaknade och fick se ett vackert månsken över Lyrön. Samtidigt kom ett rött klot, lika stort som en fullmåne.

Klotet rörde sig sakta och efter ett par minuter passerade ett likadant klot till.

LJUSKLOT GJORDE VINKELRÄT GIR

Norrbottnen, Töre 13 november 1976 klockan 06.30

Busschaufför Leif Eriksson och Hans-Erik Johansson iakttog under två minuter ett stort ljusklot. Herr Eriksson berättar för rapportcentralen:

— Vi färdades på E4, linjen Kalix — Luleå, och befann oss vid Töre. Plötsligt fick vi se ett lysande klot av skenbart en fotbolls storlek komma farande norrifrån. Det fortsatte söderut mot Luleå på rak kurs.

— Sedan inträffade det märkliga. Klotet gjorde en nästan vinkelrät gir och vek av österut. I övrigt var det klart väder och vindstilla.

LYSANDE FÖREMÅL UNDER MOLNEN

Dalarna, Garpenberg 14 november 1976 klockan 00.30

En hel familj om fem personer kunde i 10 minuters tid följa ett lysande föremål. Himlen var molnig, varför all förväxling med stjärnor eller meteoriter kan uteslutas.

Föremålet rörde sig ljudlöst framåt, omväxlande med att det tycktes stanna upp och stå helt stilla i luften.

Sedan det ändrat riktning ett par gånger, försvann det slutligen i riktning mot horisonten över Intrånget.

— Det var tur, att jag inte var ensam, utan att vi var en hel familj som såg föremålet, säger uppgiftslämnaren och fortsätter:

— Som vi såg det, uppfattade vi, att föremålet fanns någonstans i en triangel Dormsjö — Intrånget — Garpenberg.

DEN KLASSISKA TEFATSFORMEN

Västmanland, Kolsva 14 november 1976 klockan 16.15

Ett 10-tal personer iakttog vid exakt samma tidpunkt ett stort föremål som befann sig ca en kilometer nordost om samhället. Köpings UFO-förening har genomfört ett omfattande utredningsarbete och lyckats ringa in den exakta platsen för fenomenet.

Trots detta är det förbryllande, att iakttagelser samtidigt gjordes på bl a Åland och utanför Åbo i Finland.

Vissa av de intervjuade har sett flera objekt och ur det omfattande materialet låter vi här Agneta Lindgren och Dan-Börje Ryhman återge sin iakttagelse. Först Dan-Börje:

— Vi befann oss på Bergslagsvägen 121, då vi upptäckte ett föremål, som svävade över trädtopparna i nordostlig riktning. Det liknade en tropikhjälm, fast med litet bredare brätten och färgen var blankt silverglänsande. Under vänstra delen av farkosten syntes ett brandgult eldsken och från ovasidan, också vänstra delen, steg en blågrå rökslinga. (Anm.: se rapporterna från 21 okt). Inga fönsterrutor eller liknande kunde urskiljas.

— Föremålet sänkte sig långsamt mot marken och efter några ögonblick hördes en dov duns. Vi rusade ut till bilen och gav oss iväg upp mot skjutbanan för att ta reda på vad som hänt.

— Vi upptäckte ingenting och fortsatte mot Lundbyhålet men såg fortfarande ingenting. Sökandet fortsatte tills vi kom till kraftverket. Där stannade vi och upptäckte då över "Svenssons berg" ett liknande föremål.

Klockan var då 16.45 och efter en stund vände sig föremålet ett halvt varv. Det rörde sig både uppåt och nedåt och i sidled.

— Vi iakttog detta i ungefär en timme och därefter passerade ett flygplan i riktning mot föremålet, fast på högre höjd. Så fort flygplanet passerat, gjorde föremålet en tvär gir nedåt och sände samtidigt tre ljusimpulser nedåt mot skogspartiet och stannade sedan igen.

Så här såg föremålet ut, berättar Agneta Lindgren, som tillsammans med pojkvännen Dan-Börje Ryhman höll det under uppsikt. Foto: Christina Johansson.

— Tre minuter senare uppenbarade sig ett mindre föremål ovanför trädtopparna. Detta steg långsamt uppåt i 20 minuter för att sedan stanna något under det större föremålet. Därefter stack det mindre iväg i flygplanets färdriktning, alltså mot Köpingshålet (sydost), och försvann utom synhåll efter ca 30 sekunder.

— Det mindre föremålet var avlångt som en rak korv. I mitten lyste det vitt, medan båda ändarna lyste i orange, blått och rött. Storleken är svår att bedöma, men det var betydligt mindre än det större, som var ungefär sex meter i diameter.

— Det senare svävade kvar i luften och vi betraktade det i ytterligare en halvtimme. Därefter åkte vi iväg för att köpa varm korv och när vi återvände till platsen efter 30 minuter fanns det stora föremålet inte längre kvar.

Agneta Lindgrens version överensstämmer i stort med ovanstående. Hon beskriver det större föremålet som en belyst sak av samma utseende som den klassiska beskrivningen av ett "flygande tefat". Ingen av de båda är särskilt UFO-intresserade.

Vid 16.15-tiden var förvaltaren vid Kopparfors lantbruk, Alf Carlsen och planeringschef Mats Bergström på väg mot Kolsva norrifrån. Två kilometer norr om samhället såg de i nordost ett föremål som såg ut att hänga över skogen, ungefär i läge för skjutbanan. Det såg ut som en stor augustimåne och försvann bakom trädtopparna.

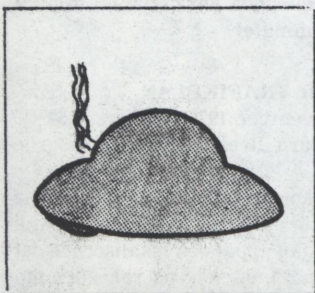
En lantbrukare i Odensvi, en mil därifrån, såg föremålet från motsatt håll, mot nordväst. Flera liknande rapporter föreligger och den ungefärliga platsen för fenomenet har på detta sätt kunnat fastställas.

Efter publicering i lokalpressen har en mängd personer hört av sig och berättat om ett mindre föremål, som sakta dalade nedåt i västnordväst. Dessa iakttagelser har i några fall kunnat avskrivas såsom misstolkning av planeten Venus. Denna gick ned klockan 16.55.

Kapten Norling vid F 1 i Västerås uppgav vid förfrågan, att flygvapnet inte kan ha orsakat fenomenet. Han har översänt material om Kolsvafallet direkt till flygstaben.

FO-staben och övriga militära instanser säger sig inte heller känna till vad som orsakat iakttagelsen.

Agneta Lindgrens illustration
visar den klassiska formen.

Föremålet skulle ha kunnat vara en lysbomb/fallskärmsbloss men vare sig FBU eller hemvärnet i Kolsva har haft några aktiviteter denna dag. Inte heller saknar man något sådant materiel, som skulle kunnat hamna i orätta händer. Denna teori förklarar dock inte iakttagelserna efter klockan 16.55.

— Tyck inte att vi är knasiga, men vi tror att vi har sett ett UFO, berättade en telefonröst från Hammarland, Bredbolstad på Åland.

De två hade vid 16-tiden sett ett stort vitt ljussken, som for fram med väldig fart. Det observerades i västnordvästlig riktning.

— Först såg det ut som en tesked, men sedan kom det närmare och blev större.

Under en halvtimme iakttog de två fenomenet, som ibland var vågrätt, ibland stod snett och ibland pekade med spetsen rakt uppåt. Vid ett tillfälle försvann det lågt bakom ett par tallar för att sedan dyka upp längre bort.

En annan telefonpratare, som också önskar vara anonym, berättar att han exakt samma tid, tillsammans med sin fru, färdades i bil från Åbo mot Nådendal i Finland.

Först såg det ett föremål med en lång ljus svans hänga över staden. När de sedan hunnit vidare på sin färd och parkerade på Ukkopekkabron — en av de populäraste utsiktsplatserna över Nådendal — såg de ljusfenomenet stiga rakt upp och försvinna mot Åland.

— Något flygplan var det inte, slutar mannen.

SATELLIT STANNADE UPP!

Norrbotten, Luleå 15 november 1976 klockan 17.00

En kvinna som vill vara anonym berättar följande:

— Jag iakttog ett klotrunt föremål österut ovanför NJA. Det lyste omkring det i en orange färg.

— Föremålet kom från Porsöhallet och när det passerade NJA stannade det upp någon sekund, varefter det fortsatte mot Svartöstad.

— Först trodde jag det var en satellit, men när det stannade och sedan fortsatte igen, måste det ha varit någonting annat.

BLINKANDE STOR LJUSPUNKT

Västmanland, Fagersta 15 november 1976 klockan 20.20

Bertil Isaksson rapporterar till Bärke UFO-förening, att han befann sig vid Högby, då han plötsligt upptäckte ett blinkande ljus på himlen.

Han beskriver det som en stor ljuspunkt, som blinkade med vitt sken och med ungefär en sekunds mellanrum. Det var molnigt och duggregnade och han klev ur bilen, men kunde inte uppfatta något ljud från fenomenet.

KROCKADE MED LJUSKLOT

Lappland, Junosuando 16 november 1976 klockan 19.30

35-åriga Olle Rostmark råkade ut för en obehaglig händelse på en skogsbilväg söder om Tornefors vid Junosuando. Upplevelsen resulterade även i fysiologisk påverkan och Olle berättar här för vår distriktschef Gunnar Thorén:

— Jag kom körande på den här vägen, ca 3 kilometer från mitt hem, då jag plötsligt upptäckte ett lysande klot, ungefär en och en halv meter i diameter. Det betedde sig som om det sökte något.

— Det kom rakt emot mig och kollisionen var oundviklig. Bilen började vibrera och jag kände en brännande smärta — det kändes precis som om jag delades itu.

— Hela händelseförloppet tog ungefär en halv minut och jag vet inte hur jag tog mig hem. Väl hemma kunde jag inte hitta några skador på bilen efter sammanstötningen.

— Det hela var hemskt och jag kunde knappt stå på benen — jag skakade som ett asplöv. Jag fick hjälp av distriktssköterskan, eftersom jag blev liksom förlamad efter hemkomsten.

— Dagen efter, när jag skulle till jobbet, kunde jag inte göra det. Jag såg dimmigt och ögonen tålde inte dagsljus. Då jag besökte läkare, trodde han, att jag drabbats av svetsblänk, alltså tittat rakt i en elsvets, eller drabbats av snöblindhet.

— Så var ju inte fallet, men ljusskenet var ganska starkt. Jag fick någonting för chocken och den allmänna oro jag hade i kroppen. Det var ju så obehagligt, att jag knappt vågade gå utomhus.

— Ingen kommer väl att tro mig efter den där bluffen med landningsavtrycket i Kalix, men jag vet själv vad jag varit med om — och det var hemskt.

Anm: Flera observationer har gjorts bl a den 15 och 17 nov och utreds av UFO-Sverige.

Raketfältet Esrange meddelar, att sedan den 10 november håller ett ryskt forskarteam på att från basen skicka upp två jätteballonger dagligen.

Försöksserien omfattar i första hand sex ballonger. Ballongernas diameter är 50 meter och de färdas med de rådande västvindarna ända till Uralbergen.

Utöver detta sänds fram till den 10 december två andra sorters provballonger upp dagligen. Dessa når 36 kilometers höjd och de håller rak östlig kurs över Norrbotten.

Sådana ballonger kan uppfattas som lysande föremål, då de underifrån belyses av solen.

RÖTT KLOT PASSERADE SAKTA

Småland, Gäddeglöshult (10 km S Häradsbäck) 18 november 1976 klockan 21.00

Ake Svensson iakttog ett rödlysande klot från sin gårdsplan och han berättar:

— Vi kom ut på gårdsplanen, det var Bengt Pålsson från Ryd och jag. Då fick vi se ett ljussken mot molnen. Det duggregnade litet, men det här lyste upp hela himlen. Som en eldsvåda långt borta ungefär.

— Det var ett rödlysande klot, som orsakade ljusskenet, och det rörde sig från söder mot norr. Det var alldeles ljudlöst och något flygplan kan det inte ha varit. Ljuset var för starkt och det lik-som glimmade omkring klotet.

— Föremålet verkade gå lågt och kan väl ha passerat ett par kilometer norrut. Det rörde sig väldigt sakta. Efter ungefär en minut försvann det helt plötsligt — det bara slocknade, som om man hade släckt en lampa.

REKTANGULÄRT FÖREMÅL SLÄPTE UT LJUSBOLL

Lappland, Gällivare 18 november 1976 klockan 22.15

Inga-Lill Axelsson befann sig en halv kilometer utanför Gällivare, på väg mot Nattavaara, och hon berättar för Gunnar Thoren:

— Jag var på hemväg från ett möte hos bilkaristerna, då jag upptäckte ett ljus ovanför trädkropparna i öster. Det var ett mycket stort avlångt, horisontellt liggande föremål, format som en rektangel eller cylinder. Det lyste upp hela skogen med ett rött-orange fast sken.

— Jag bromsade in och bestämde mig för att stanna. Samtidigt kom det då ut en stor päronformad lysande boll ur ena änden på det första föremålet. Detta päronformade bihang avgav ett flammande orange ljussken, medan själva "bulan" lyste grönbå i uti. Det rektangulära föremålet förändrades inte — det var som etsat på himlen med fasta konturer.

— Plötsligt försvann alltsammans, precis som när man släcker en lampa. Jag blev alldeles paff och kände mig svag. Båda mina armar darrade. Jag tror det var det intensiva ljuset som gjorde mig så konstig.

— Det var stjärnklart och vindstilla och den totala observationstiden var ca 15 sekunder.

TRE KLOT I TRIANGELFORMATION

Hälsingland, Hudiksvall 19 november 1976 klockan 06.30

En fru boende på öster i staden berättar:

— När jag släppte ut katten, uppmärksammade jag tre eldröda klot, som bildade en triangelformation. De gled ljudlöst fram över trädkropparna. Jag rusade in och ringde min granne, som också gick ut och såg föremålen.

— Efter ungefär fem minuter gled de tre kloten ned bakom trädkropparna bortåt Östanbräck. Jag ringde sedan till flygfältet, men inga plan hade landat på morgonen.

CIGARRETTFORMAT

Småland, Alvesta 20 november 1976 klockan 15.55

Karin Nilsson och hennes man Tommy bilade från Växjö och befann sig på infarten till Alvesta, då de iakttog ett lysande föremål på himlen. Fru Nilsson berättar för rapportcentralen:

— Föremålet hade formen av en cigarett och stod snett lutande i väster. Först trodde vi, att det var ett upplyst moln, då det syntes mycket klart mot den röda himlen vid solnedgången. I övrigt fanns inga moln.

— Vi stannade bilen för att studera fenomenet närmare. Medan vi betraktade det, kom ett flygplan från söder mot norr. Det flög över föremålet som stod stilla. Planet syntes som en ljus prick och hade kondensslinga efter sig.

— Då det passerat, gjorde föremålet en cirkelrund sväng och försvann. Efter några sekunder syntes på samma plats, fast något högre, ett lysande runt objekt, som också bara försvann.

— Det cigarettformade föremålet var lika stort som ett flyg-

plan skulle varit på den höjden. Det runda var betydligt mindre. Totala observationstiden var 15 minuter.

RÖTT FÖREMÅL FRAMFÖR TRAFIKPLAN

Södermanland, Nyköping 21 november 1976 klockan 16.52

En man berättar följande för våra utredare i Nyköpingsgruppen:

— Det hela började med, att jag kom hem till bostaden. Jag hade just klivit ur bilen och fick då höra motorljudet från ett trafikflygplan. Av gammal vana tittade jag uppåt och lokaliserade detta plan till ca sex tusen meters höjd, gående på rak kurs mot Stockholm i flygled Röd-1. Dess positionsljus syntes klart.

— Det märkliga var emellertid, att framför planet, på ett skenbart avstånd av 200 meter, färdades ett diffust röttlysande föremål. Detta ljus härstammade inte från flygplanet, eftersom det låg så långt framför.

— Observationstiden var drygt en minut och iakttagelsen avvek markant från vad jag tidigare sett. Jag har sysslat med militär luftbevakning och har praktisk erfarenhet och utbildning.

OVALT LUTANDE FÖREMÅL

Västmanland, Lindesberg 22 november 1976 klockan 15.17

Två skogsarbetare iakttog ett föremål vid Fornaboda. Vår representant Ake Englund har intervjuat dem och vi låter här Leif Harald Andersson berätta:

— Nedanför Hällabacken fick vi i söder se ett starkt lysande föremål som var skenbart av en tioörings storlek. Det var diskusformat och färdades snett lutande i luften.

— Det verkade gå ganska fort och blev mindre och mindre. När det hade färdats ca tusen meter, rätade det upp sig från den lutande ställningen och hade nu ett horisontellt läge i luften. Till sist försvann det ur sikte i syd.

— Färgen på föremålet var ungefär samma som en stark sol och det lyste intensivt med fast sken. Vad som frapperade oss var att det lutade så kraftigt, trots att det gick på rak kurs och på samma höjd.

STORT LJUSKLOT SÖG AT SIG MINDRE

Södermanland, Floda 23 november 1976 klockan 18.30

Per-Anders Karlsson och Johan Fröberg iakttog från sina hem, Hälleforstorp resp Ö Granhed, ca 1 mil nordost om Floda, ett märkligt fenomen. De berättar för vår representant Mille Milianowicz i Katrineholm. Först Per-Anders:

— Det var Johan som ringde mig och berättade att han såg ett konstigt föremål söderut, alltså mot mitt håll.

— Jag gick ut och såg då i nordost ett lysande klot av ungefär en fjärdedels fullmånes storlek. Runt detta klot kretsade två mindre klot av ungefär en femtedels storlek, om jag jämför med det större. Både det stora och de små utstrålade en blåaktig färg, nästan mot lila.

— Efter en stund försvann de mindre kloten rakt in i det större, ganska snabbt. Sedan började det större att röra sig i riktning mot nordost och försvann.

Johan Fröberg berättar:

— Jag upptäckte ett blåvitlysende klot ganska lågt i söder. Sedan såg jag, att omkring detta klot svävade det tre mindre. Efter som Per-Anders bor i den riktningen, så ringde jag honom och gick sedan ut igen och iakttog fenomenet.

Per-Anders Karlsson och Johan Fröberg iakttog ett märkligt fenomen nordost om Floda. Foto: Karl-Olov Pettersson.

— De mindre kloten for sedan plötsligt in i det större, som sedan avlägsnade sig österut. När de for in, gick det så fort, att det liksom uppstod ett streck efter dem.

— Jag har svårt att bedöma storleken, men de mindre kloten var ungefär fyra gånger mindre än det större. Den totala observationstiden uppskattar jag till 15 minuter och vädret var klart med fin sikt.

TVA MANAR ÖVER SKOGEN

Norrbotten, Södra Sunderbyn 24 november 1976 klockan 21.15
Ake Westberg berättar följande för vår representant Thomas Tullholm i Luleå:

— Jag färdades i bil från Boden tillsammans med min fästmo och hennes mor. Då vi närmade oss S Sunderbyn, upptäckte vi i sydost, strax ovanför talltopparna, två lysande klot av månens storlek.

— De verkade stå stilla och vi betraktade dem i ungefär fyra minuter. Båda gav ifrån sig ett gulrosa ljussken och verkade befinna sig högst en kilometer från oss.

— Det verkade intressant, men vi hade bråttom och for därifrån, utan att avvakta händelseutvecklingen. Det var molnfritt och stjärnklart.

LUFTBEVAKNINGSSYSTEMET GAV UTDELNING

Västmanland — Uppland — Södermanland 27 november 1976 klockan 23.55

Många UFO-Sverige-grupper har varannan lördag observationsutflykter — en sorts trevlig samvaro, där man grillar korv, tränar luftbevakning, radiosamband och gör astronomiska studier.

Mängder av helt förklarliga men intressanta fenomen har iakttagits genom åren. UFO-fenomen har inte setts på över två år i samband med dessa utflykter.

Denna natt hände följande: Från luftbevakningstornet vid Svanå (UFO-14) upptäcktes ett gullysande, äggformat föremål, som färdades i sydöstlig riktning. Via kortvågssändaren larmades bevakningsgrupperna vid Enköping (UFO-15 och 24), Västerås (UFO-4), Köping (huvudcentralen), Sandviken (UFO-26) och Stockholmgruppen (UFO-1) förvarnades om att ett objekt var i annalkande. Övriga grupper hade inställt p g a dåligt väder.

Föremålet kunde sedan följas av Enköpingsgrupperna. Samtidigt inkom telefonlarm till huvudcentralen i Köping från privatpersoner, som sett objektet passera på angiven kurs utanför Kungsör, mot Strängnäs. Sandviken och Stockholm såg aldrig föremålet.

Klockan 00.05 rapporterade Västerås ett objekt på helt annan kurs, från öster mot väster. Hastigheten var mycket hög. Rakt ovanför Västerås girade det plötsligt, utan fartminskning, och fortsatte på rakt sydlig kurs.

Det förargliga är, att ett reportageteam från tidningen Se hade varit med hela kvällen. De reste tillbaka till Stockholm klockan 23.30! Artikeln publicerades i Se nummer 50.

Efterkontroller har visat att inget flyg passerade området vid iakttagelsen.

EGENDOMLIGT OBJEKT ÖVER MILITÄRANLÄGGNING

Angermanland, Sollefteå 5 december 1976 klockan 02.30

Nils-Erik Nilsson, hans flickvän och hennes mor, var några av de personer som iakttog föremålet. Vår representant på platsen, Reinhold Carleby, har intervjuat de inblandade och presenterar följande sammanställning:

Föremålet upptäcktes, när det var på väg mot T3, där det stannade upp. Det beskrivs som avlångt, cirka 45 meter långt, och försett med runda gluggar utefter flygkroppen. Ur dessa strömmade ett blågrönt ljussken. Längst fram, i farkostens färdriktning, fanns ett rött ljus. Farkostens undersida avgav ett dimmigt orange ljussken.

Samtliga observatörer frapperades av objektets enorma storlek. Efter en stund fortsatte det ett stycke för att sedan stanna upp ovanför den militäranläggning som finns insprängd i berget. Det tycktes sväva på en höjd av ungefär 50 meter över marken.

Därefter fortsatte det tillbaka över området till en kraftstation, där det stannade upp. Efter en stund for det iväg till bergrumsanläggningen igen — och nu började en veritabel luftcirkus.

Farkosten började på ett ryckigt sätt förflytta sig i sidled, och liksom hoppa mellan olika positioner inom området, över berget. Detta pågick en lång stund, varefter den förflyttade sig till ett läge bortanför kraftstationen, från älven sett.

Här stod den stilla i luften under uppskattningsvis 15 minuter, varefter den ändrade läge och, med "nosen" riktad rakt upptåt, steg och försvann mycket snabbt. Klockan var då 03.30 och den hade iakttagits i en timme.

Föremålets förända hade vid denna manöver ett blågrönt ljusband innanför det röda ljuset, som satt längst ut.

Flera av vittnena menar, att farkosten liknade den, av typ "Örnen", som visades i TV-programmet Månbas Alpha.

En värnpliktig från T3, Mats Bertilsson, befann sig klockan 02.30 vid Lilltandsjön i Multrä, två mil söder om Sollefteå. Där hade pågått militära övningar, som alltså var avslutade, och han var på väg in i sitt tält, då han i riktning mot Sollefteå fick se ett antal ljuspunkter, som såg ut att rotera. Han anser själv, att det kan ha varit åskblixtar.

En liknande iakttagelse gjordes från Resele, en mil norr om Sollefteå.

I Kramfors iaktogs av flera personer klockan 02.30, ett vitt klot, som strålade ut ett nedåtriktat ljus.

Birger Näsström med fru Ingegärd berättar också att de klockan 02.30 iaktog ett vitt klot med en orangefärgad tratt under. Det kunde ses i ca fem minuter, varefter det försvann i riktning mot Sollefteå.

Skall president Jimmy Carter släppa på UFO-sekretessen?

Jimmy Carter är övertygad om existensen av UFO — därför att han sett ett själv.

Under sin valkampanj fick han hundratusentals nya röster genom att tillkännage, att om han blev president, så skulle han släppa ut allt hemligstämplat UFO-material, som den amerikanska regeringen har.

UFO-intresserade över hela världen jublar och utbrister: äntligen! Men var inte för optimistisk. Många lovvärda försök har gjorts tidigare men alltid runnit ut i sanden. Skall USA:s nye president kunna motstå påtryckningarna?

Det beklämmande är att de flesta västerländska regeringars öppenhet i UFO-frågan är helt beroende av hur "storebror" USA tacklar denna, ännu så länge, kontroversiella fråga.

Många av våra läsare känner till Jimmy Carter, sedan vi i UFO-Information nr 1/1974 återgav hans UFO-iakttagelse. Han var då guvernör i Georgia och vågade öppet berätta om händelsen. Sedan dess har hans samhällsställning förändrats och vi återger här nya intervjuer från den hårda valkampanjen 1976.

— Om jag blir president, tänker jag göra all information som detta land har om UFO tillgänglig för allmänheten och vetenskapen.

— Jag är övertygad om att UFO:n existerar, därför att jag sett ett själv.

Carter talade rent ut och utan upphetsning om det fenomen han blev vittne till en natt i Thomaston, Georgia, 1973 efter ett sent föredrag han hållit i den lokala Lions Club.

— Det var en så kallad "synvilla", som alla talar om, men nästan 20 personer såg den, sade han.

— Det var det märkligaste jag någonsin sett. Det var stort och ljusst, mycket ljusst, det ändrade färg och var lika stor som månen. Vi kunde se det i 10 minuter men ingen av oss kunde ge någon förklaring till vad det kunde vara.

— En sak är då säker — jag har aldrig gjort mig rolig över människor, som har sagt att de sett oidentifierade föremål på himlen!

Carters 23-årige son Jeff, som kampanjerade för sin far i Flint, Michigan, gav fler detaljer om den f d guvernörens fantastiska upplevelse:

— Efter sitt tal på Lion's i Thomaston, var min far på väg ut till klubbens parkering tillsammans med en grupp affärsmän, när de upptäckte UFO:t, berättar han.

— Det var tre ljus — tillsammans var de lika stora som månen. Min far sa, att de ändrade färg från rött till grönt.

— Han visste att det inte kunde vara ett flygplan. Kom ihåg, att han är kärnfysiker och har tjänstgjort vid flottan. Han anser nu att UFO-observationer borde bli undersökta.

W Asbury Stennbridge of Macon, f d Georgiadistriktets ordförande i Lions Club International, berättar om Jimmy Carters upplevelse:

— Jimmy berättade själv för mig, säger han, och min fru Charlotte såg samma UFO. Hon beskrev det för mig som ett stort rödaktigt objekt, och som föreföll ändra färg.

Fru Charlotte Stennbridge, en skollärarinna, som också intervjuades, berättar följande:

— Föremålet var tre ljusbollar samlade i en cirkel. De gnistrade och ändrade färg från rött till grönt. Det drev sakta över himlen och försvann sedan snabbt.

En f d statsadvokat, Milton Jones, från Colombus, Georgia, berättar:

— Jag minns livligt, när Jimmy berättade för mig om UFO-observationen.

— Jag var skeptisk på den tiden och vid ett samtal med honom sade jag, att jag tvivlade på existensen av UFO:n. Jimmy svarade då omedelbart, att han trodde att UFO:n existerade därför att han hade sett ett.

— Han talade om för mig hur han hade gått ut efter ett möte på en Lionsclub, tillsammans med en grupp medlemmar, och hur de då kunde iakta ett UFO under 10 minuter.

Carters 77-åriga mor, Lillian, berättade hemma på familjegården i Plains:

— UFO:t gjorde ett mycket starkt intryck på Jimmy och han berättade flera gånger för mig om händelserna. Han har alltid varit en pojke med båda fötterna på jorden, och, så vitt mig anbelägar, är hans upplevelse lika säker, som att det finns pengar på banken.

Alice Maxfield f d heltidsanställd sekreterare i Lions Club International i Georgia, berättar:

— Jag hörde Jimmy tala många gånger om sin UFO-upplevelse. Jag var särskilt imponerad, därför att Jimmy också är vetenskapsman, specialist på kärnfysik.

— Han kan se skillnaden mellan en meteorit, en stjärnformation eller vilket annat naturligt fenomen som helst — och även sånt som ligger utanför hans erfarenhetsområde.

Chefen för den ledande UFO-undersökningsgruppen NICAP, Jack Acuff, berättar, att material om UFO finns inlåsta i statsarkiven och har aldrig blivit publicerade.

— Om en president ville ha det frisläppt skulle det bli stora nyheter för alla vetenskapsmän och en ovärderlig tillgång för allmänheten.

— Det är mycket betydelsefullt, att någon i Carters höga ställning, vågat tillkännage något som detta, säger Acuff.

Gerald Ford lika optimistisk för 10 år sedan!

För att dämpa den värsta optimismen skall jag här återge president Fords brev till L Mendell Rivers från år 1966, då båda var kongressledamöter

Av detta lär vi, att en från början ärlig och uppriktig människas agerande i UFO-frågan ofta utmynnar i intet, t ex Condonrapporten.

To Representative L. Mendel Rivers,
Chairman, Armed Services Committee,
U.S. House of Representatives,
Washington D.C.

Congress of The United States
Office of The Minority Leader
House of Representatives,
Washington, D.C., March 28, 1966.

Bäste ordförande Rivers!

Det råder väl inga tvivel om, att Du lagt märke till de nyligen publicerade och uppskrivade tidningshistorierna om de oidentifierade flygande föremålen, UFO:n. Jag har själv ett speciellt intresse av dessa artiklar, därför att många av de senaste rapporterna om observationer av UFO:n har skett i min hemstat Michigan.

Flygvapnet sände en konsulent, astrofysiker Dr J Allen Hynek, från Northwestern University, till Michigan för att undersöka de olika rapporterna. Han avfärdade samtliga som studentskämt, sumppgas eller misstolkningar, orsakade av den uppstigande månen eller Venus. Jag kan inte instämma i, att alla dessa rapporter kan bli, eller borde bli, så lätt avfärdade.

Eftersom jag tror, att det kan finnas något i några av dessa rapporter, och därför att jag tycker, att det amerikanska folket är berättigat till en mera fullständig förklaring än den som de nu får av flygvapnet, föreslår jag, att antingen vetenskapen och astronomerna eller något departement forskar i ämnet UFO. Häri skulle ingå representanter från regeringen och inbjudas några av de personer, som säger att de har iakttagit UFO:n. Jag bifogar material, som jag tror kan bli till hjälp för Dig, när Du skall besluta om tillrädligheten i en undersökning av denna art.

Först vill jag fästa Din uppmärksamhet på en artikel av Roscoe Drummond, publicerad förra söndagen, vari Mr Drummond skriver: "Kanske är alla dessa rapporterade händelser nyckfulla skämt, inbillning eller lögn, men vi behöver en mer trovärdig och objektiv värdering av bevisen än vad vi får nu".

Mr Drummond säger vidare i texten: "Vi behöver få all data samlad på en enda plats och undersökt mycket mer objektivt, än vad någon har gjort hittills. En grundläggande folkopinion skall komma från en pålitlig granskning av bevisen, och inte från en förringring av desamma. Tiden är inne för presidenten eller kongressen att tillsätta en objektiv och respekterad panel för att undersöka, värdera och rapportera om alla inkomna och inkommande bevis om vad som försiggår".

Jag instämmer fullständigt med Mr Drummonds påståenden. Jag föreslår också att Du läser igenom den bifogade serien på sex

Det är mäktiga krafter som arbetar för att tysta ner och hålla tillbaka, speciellt den seriösa informationen, om de oidentifierade flygande föremålen.

Skall Jimmy Carter stå pall eller elimineras som alla andra, vilka blivit för högljudda i denna kontroversiella fråga?

Nilas

artiklar av Bulkley Griffin från Griffin-Larrabee nyhetsbyrå här.

I den senaste av hans artiklar, publicerad i januari i år, skriver Mr Griffin: "Ett så viktigt beslut måste fattas och bli stadigvarande. Det är flygvapnet som missleder allmänheten med sin pågående kampanj, där det producerar och hittar på bevis för att alla observationer kan förklaras som en felidentifiering av kända föremål, som ballonger, stjärnor och flygplan".

Jag har just i dag mottagit ett stort antal telegram angående en kongresssatsning för UFO-frågan. Ett av dem kommer från den avgående flygöversten Harold R Brown, Ardmore, Tenn, som säger: "Jag har sett UFO:n och kan stå till tjänst med vittnesmål". Ett annat från mrs Ethyle Davis, Eugene, Oregon citerar: "9 av 10 människor vill veta sanningen om UFO. Pressa fram en undersökning, så mycket Ni kan".

Ronald Collier från L A, som identifierar sig själv som en "vetenskapsman från MIT" föreslår: "Gör allt vad som står i Er makt för att göra flygvapnets Project Blue Book känt för allmänheten".

Kan vi vara säkra på att alla som säger sig ha sett UFO:n är opålitliga vittnen?

En UPI-artikel från Ann Arbor, Mich, daterad 21 mars 1966, börjar sålunda: "Minst 40 personer, inkluderande 12 polismän, säger i dag, att de har sett ett främmande flygande föremål, skyddat av fyra systerskepp, landa på en myr här i närheten under söndagsnatten".

Matt Surrell från stationen WJR i Detroit berättar om ett nyligen av Emile Grenier från Ann Arbor, en flygingenjör anställd vid Ford Motors Co, siktat UFO. Han påpekar att en flygingenjör knappast kan påstå vara ett opålitligt vittne.

Jag tycker slutligen, att det amerikanska folket förtjänar en bättre förklaring än den som, än så länge, ges av flygvapnet. Jag rekommenderar starkt, att det bör tillsättas en kommitté, som skall undersöka UFO-fenomenen.

Jag tycker vi är skyldiga våra väljare att tillsätta en kommitté, som objektivt skall undersöka UFO, och som skall producera ett största möjliga klarläggande i detta ämne.

Vänliga personliga hälsningar

Gerald R Ford

Kongressledamot

UFO-Sverige drog fullt hus i Stockholm

Informationsevenemanget i Stockholms medborgarhus den 16 oktober blev en klar succé. Vi lyckades pressa in 688 personer, men då stod dessvärre närmare 500 människor kvar i en lång ringlande kö, som inte fick komma in.

Vi får ordna större lokaler nästa gång vi arrangerar något i Stockholm.

Vår mest långväga åhörare var den kände amerikanske ufologen John A Keel, som under denna oktobervecka satte sig in i UFO-Sveriges arbete. Keel blev storligen förvånad över det enorma intresset från allmänheten och sade:

— Hade vi haft ett liknande evenemang i New York hade antalet åhörare blivit högst hälften!

Carl-Axel Jonzon och Thorvald Berthelsen möttes av en långvarig och spontan applåd, när de stegade upp på podiet, trots att publiken fått vänta i över 30 minuter, medan man bemötte protesterna från alla, som fick vända hem utan att komma in.

Carl-Axel Jonzon talade över organisationens utveckling från 1969 och fram till dagens läge. Han berörde även de ekonomiska svårigheter vi har och det motstånd som ibland visas oss från s.k. gamla ufologer.

Thorvald Berthelsen berättade om UFO-Sveriges målsättning och arbete. Främst om uppföljningen av inrapporterade fenomen och ansträngningarna att få eventuella misstolkningar bortsorterade. Det rör sig om ca 70 procent, som relativt snabbt kan avskrivas. Kvar finns således ca 30 procent av antalet ursprungliga rapporter att arbeta vidare med.

Därefter visades Centralgruppens stillfilm och sedan var det dags för själva debatten. I frågepanelen satt förutom föredrags-hållarna även den populärvetenskaplige redaktören Anders Palm och vår distriktschef Owe E. Lewitzki från Karlskoga. Många frågor togs upp och besvarades men många bland den vetgiriga och entusiastiska publiken hade inte möjlighet att komma till tals.

Reaktionerna från den kanske ibland kräsna huvudstadspubliken var överväldigande positiv och evenemanget avslutades med rungande applåder.

Planeringskonferensen

Under förmiddagen hölls en intern planeringskonferens, vilken samlade ett 50-tal representanter från 14 olika UFO-Sverige-grupper.

Planeringskonferenserna syftar till att få till stånd en rejäl genomgång av UFO-Sveriges nuvarande verksamhet, finna uppslag till förbättringar och genomföra dessa. De årliga riksstämorna med hårt tempo och tidspress har inte haft utrymme för mera personliga samtal i avspänd miljö. De stadgeenligt beslutade två planeringskonferenserna per år tillmäts alltså en alltmer större betydelse i UFO-Sveriges utveckling.

Konferensen började med en diskussion omkring massmedias ökade och seriösa intresse för UFO-frågan. Tidigare behandlades ämnet i pressen endast i samband med någon UFO-observation. Nu skrivs en mängd artiklar varje vecka, där även vår verksamhet tas upp.

En av våra mest långväga gäster var den amerikanske ufologen och författaren John A Keel, här flankerad av Thorvald Berthelsen och Carl-Axel Jonzon. Foto: Karl-Olov Pettersson.

Detta beror på att lokalgrupperna och UFO-Sveriges medarbetare ute i landet idag agerar mer självständigt och tar egna initiativ. Man tar således själv kontakt med lokalpressen och presenterar sin verksamhet och de aktiviteter som förekommer, vilket har gett förvånansvärt stort utrymme i spalterna.

Detta för med sig att allmänheten informeras och får kännedom om, vart den skall vända sig vid iaktagna UFO-fenomen. Vidare tillförs grupperna på detta sätt nya medlemmar.

Aven vikten av att snabbt koppla in lokalpressen, när UFO-fenomen utreds, poängterades. Här gäller det att vara försiktig och inte komma med förhastade eller tendentiösa uttalanden.

Den övriga utåtriktade verksamheten och det stora värde den medför, genom den positiva attityd allmänheten får till UFO-frågan, behandlades ingående. Många grupper redovisade sina egna positiva erfarenheter från de evenemang som genomförts med centralgruppens stillfilm som huvudpunkt.

Samtalen kretsade, naturligt nog, också omkring de ekonomiska svårigheter vi har för att på ett slagkraftigt sätt kunna genomföra vår målsättning. Det stod klart att mer måste göras för att få enskilda medlemmar att känna solidaritet och dra sitt strå till stacken genom gåvor till UFO-Sveriges stödfond. Hela den utåtriktade verksamheten hänger nu på stödfonden.

En ytterligare förbättring av utredningarna vid inträffade UFO-fall diskuterades. Allt hänger på hur mycket pengar lokalgrupper och fältforskare anser sig kunna lägga ut på uppföljningsarbete. Verksamheten är ju helt ideellt uppbyggd och vederbörande måste ta av egna ekonomiska medel. Carl-Axel Jonzon informerade om, att en ny och bättre handledning för fältforskare kommer att tryckas upp under våren. Det förbättrade samarbetet med flygplatser, polis m.fl. genomgicks och en hel del goda råd gavs.

Utgivning av seriös UFO-litteratur diskuterades livligt. UFO-Sverige har idag inte resurser att självt utge böcker. Däremot skapar vi genom vårt agerande en attitydförändring i UFO-frågan vilket resulterar i en ökad efterfrågan av UFO-litteratur. På så sätt vågar flera förläggare ge ut mer böcker i ämnet. Centralgruppen sade sig vara villig att utreda förutsättningarna för att på sikt kunna ge ut böcker på eget förlag.

Är Thörns foton falska?

För över ett år sedan drog Frank Östergren igång en intern diskussion inom UFO-Sverige, som gick ut på, att de foton som Lars Thörn tog på Skillingaryds skjutfält 1971 skulle vara fejkade.

Östergren lyckades få en telefonintervju med Thörn, men något nytt som stärkte misstankarna kom inte fram då.

Diskussionerna har emellertid fortsatt varför centralgruppen beslutat, att det foto, som ingår i UFO-Sveriges stillfilm skall tas bort ur denna tillsvidare, medan undersökningarna och debatten äkta eller inte äkta går vidare.

Risken finns att ryktet når ut i dagspressen innan en saklig bedömning kunnat göras, och då är det bäddat för en snedvriden presentation av misstanken. Thörns foton är ju internationellt kända.

Vi vill därför återigen fastslå vårt ställningstagande i dessa frågor: INGA STILLBILDER AV UFO UTGÖR NAGOT SOM HELST BEVIS I SAKFRAGAN. DE ÄR NÄRMAST ATT BETRAKTA SOM KURIOSA. Givetvis intressanta, men värdelösa som argument!

Samarbetet med andra UFO-organisationer i Sverige togs upp. Det framkom här, att det idag endast finns en sådan utanför UFO-Sverige, som med viss tvekan kan kallas organisation. Verksamheten bedrivs i Göteborg och trots ansträngningar har den genom åren fått en alltmer lokal prägel och stagnerat. Ett samarbete med denna skulle lämpligen kunna ske genom att den ansluter sig till riksorganisationen under samma demokratiska former som övriga lokalgrupper och på så sätt tar del i vår verksamhet.

UFO-Sverige är en samarbetsorganisation för lokala UFO-grupper och centralgruppen varken kan eller vill i detalj reglera de olika gruppernas verksamhet och inriktning. De lokala UFO-Sverigegrupperna agerar alltså helt självständigt och utan några direktiv från centralgruppen. En från vissa håll utspridd missuppfattning angående detta kunde genom dessa avslutande diskussioner klarläggas.

Nästa planeringskonferens avhålls i Sundsvall lördagen den 7 maj klockan 10.00. Planera redan nu för samäkning och titta på kartan så ser ni att platsen trots allt ligger mitt i Sverige!

Nilas

Ljusblå sfär över Kanarieöarna

Under de två senaste åren har man iakttagit ett flertal UFO:n över Kanarieöarna. De har landat, de har flugit på låg höjd och det har gjorts närobservationer.

Det fall som väckte mest uppmärksamhet inträffade den 22 juni 1976 i Galdar på ön Gran Canaria.

Doktor Francisco Julio Padron Leon åkte denna tisdagskväll till byn Las Rosas för att undersöka en man som hade blivit sjuk. I bilen, en taxi, fanns chauffören och en annan man från staden Galdar. Doktor Padron berättar följande:

— Vi pratade hela vägen, tills vi kom till en kurva nära byn. Efter kurvan blev vi mycket överraskade. Sextio meter från bilen fanns en perfekt sfär. Chauffören stannade bilen och vi tittade på denna sfär, som var så tydlig, som om man skulle ha ritat den med en passare. Kanten var ljusblå och allt var otroligt vackert.

— Den var genomskinlig och man kunde se stjärnorna genom den. Den var lika stor som ett trevåningshus. På övre delen fanns en oval cirkel och nedanför fanns en silverfärgad plattform med tre framtåtlutande paneler.

— Vi såg varelser därinne. Det var två storväxta som hade röd klädsel. De hade inga fingrar utan händerna såg ut som fenor. Varelserna som stod till höger var större än den andra. Båda stod i profil mot oss. De rörde på armarna och på huvudena hade de något som liknade en hjälm.

— Vi kände en isande kyla och jag såg även hur taxichauffören skakade. Radion hade slutat fungera, men bilen hade ström. Chauffören slog på helljuset och då började Ufo lyfta tills det nådde taket på ett hus, som finns i närheten.

— Samtidigt framträdde en genomskinlig tub på den högsta delen av sfären, och genom den släpptes en blåaktig gas ut, som rörde sig kring UFO:t. Sfären verkade växa i storlek tills den var lika stor som ett hus. Vi blev rädda och for iväg med bilen mot några hus, som finns i närheten. Där berättade folket för oss att deras TV hade blivit mörk.

— Vi gick in i ett hus och tillsammans med ägaren såg vi fenomenet från ett fönster. Sfären bara växte och växte, samtidigt som man kunde se båda figurerna. Efter några minuter hördes ett högt vislande ljud, och när sfären hade nått 20 meters höjd, for den iväg med hög fart mot ön Teneriffa. Den totala observationstiden var ungefär 25 minuter.

Natten till torsdagen den 24 juni landade ett UFO på ett gullöksfält. Ägaren till fältet, Gil Gonzales, kan inte finna någon naturlig förklaring till avtrycket. Han hade vattnat fältet på onsdag eftermiddag och dagen efter upptäckte han en stor cirkel ca 30 meter i diameter, som var alldeles bränd.

Tusentals turister har valfärdat till lökfältet och tittat på avtrycket. Herr Gonzales är arg för att de trampat sönder resten av löken. Hans son José är däremot glad. Han fungerar nu som turistguide och med ett leende berättar han om den dramatiska natten — visar upp förbränd lök och räcker fram sin hand med orden: "Tio pesetas? Gracias!"

Sammanställning: Juan Manzanares

SÖKAREN

— en synnerligen läsvärd tidskrift för livsåskådningsfrågor. 1976 innehöll den bl.a. följande artiklar:

- ☐ Mitt möte med Marcos Orbito
- ☐ Magnetterapi — väcker organismens självläkande krafter?
- ☐ Amerikansk UFO-historia
- ☐ Överlever människan döden? Enkät.
- ☐ Materialisationsfenomen
- ☐ Har skapelsens krafter fotograferats?
- ☐ Fall av reinkarnationstyp i Indien
- ☐ Den gåtfulle Houdini
- ☐ Rundvandring hos trossamfund
- ☐ Kontraspionen som blev forskare i det okända
- ☐ Naturvetenskap och mystik

Bl.a. följande skribenter har medverkat: Roland Adlerberth, Alf Ahlberg, Örjan Björkhem, Bertil Falk, Nils-Olof Jacobson, Sven Magnusson, Per Ragnar, Ivan Troäng och Agne Windmark.

Tidningen utkommer med 10 illustrerade nummer per år.

Pren.pris helår 52:—, halvår 28:—.

Postgiro 70 60 47—8.

Gratis provnummer kan erhållas.

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3.
Tel. 08/69 60 27.

hopkok av omtyckt författare

K Gösta Rehn har utkommit med sin fjärde och sista bok: UFO-utmaningen. Efter några siders småskäll på olika svenska skribenter och tryckare hamnar man raskt i USA.

Det är professor Allen J Hynek's bok The UFO experience, som relateras och som upptar nära en tredjedel av Rehns bok. Kanske skulle många istället uppskatta att få Hyneks bok översatt i sin helhet till svenska och inte som här valda avsnitt.

Några sidor om lögnpropagandan om UFO och CIA's roll i denna skumma byk är intressant för svensk publik. Begreppet UFO-bevis tacklas av författaren genom arton sidor som dock har sina förtjänster.

I ett kapitel sablar Rehn ner de internationellt kända författarna John A Keel och Jacques Vallé, vilka rönt stor uppmärksamhet för en bred tolkning av UFO-fenomenen.

Rehn har en fix idé om att UFO:n är mekaniska vehiklar från vårt eget fysiska universum. Tycker någon annorlunda klassas han som ockultist. Boken avslutas således med en väldig råsop till dem som tänker annorlunda. I sin ilska kan författaren inte ens skilja mellan vetenskaplig parapsykologisk forskning och ockultism.

En ny UFO-bok av en omtyckt författare måste givetvis anmälas. Jag har försökt fatta mig kort och gå varsamt fram, och läsarna får sedan själva bedöma boken. Det skall särskilt framhållas att denna, Gösta Rehns sista bok, har åstadkommit under svåra handikapp, bl a nedsatt syn och mycket hög ålder. Författarens tidigare utgivna tre böcker: De flygande tefaten, dokument och teori (1966), UFO! Nya fakta om de flygande tefaten (1969) och Tefaten är här (1972) har ett mycket stort värde och berättigande i den svenska UFO-litteraturen.

K Gösta Rehn: UFO-utmaningen, 126 sid, Zindermans förlag 1976, capris 45 kronor.

Thorvald Berthelsen